

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

18e jaargang nr. L 194

25 juli 1975

Uitgave in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

.....

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

75/436/Euratom, EGKS, EEG:

- ★ Aanbeveling van de Raad van 3 maart 1975 betreffende de toerekening der kosten en het optreden van de overheid op milieugebied..... 1

75/437/EEG:

- ★ Besluit van de Raad van 3 maart 1975 houdende sluiting van de Conventie ter voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land..... 5
- Verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land 22

75/438/EEG:

- ★ Besluit van de Raad van 3 maart 1975 inzake deelneming van de Gemeenschap aan de interimaire commissie die is ingesteld op basis van resolutie nr. III van de Conventie ter voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land..... 30

75/439/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 16 juni 1975 inzake de verwijdering van afgewerkte olie 31

75/440/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 16 juni 1975 betreffende de vereiste kwaliteit van het oppervlaktewater dat is bestemd voor produktie van drinkwater in de Lid-Staten 34

75/441/EEG:

- ★ Beschikking van de Raad van 24 juni 1975 tot instelling van een gemeenschappelijke procedure voor de uitwisseling van inlichtingen tussen de netten voor toezicht en controle met betrekking tot gegevens inzake de luchtverontreiniging door bepaalde zwavelverbindingen en zwevende deeltjes 40

75/442/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen 47

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

AANBEVELING VAN DE RAAD

van 3 maart 1975

betreffende de toerekening der kosten en het optreden van de overheid
op milieugebied

(75/436/Euratom, EGKS, EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap voor Kolen en Staal,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Economische Gemeenschap,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap voor Atoomenergie,

Gezien de door de Commissie ingediende ontwerp-
aanbeveling,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal
Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat in het kader van de verklaring
van de Raad van de Europese Gemeenschappen en
van de Vertegenwoordigers van de Regeringen der
Lid-Staten, in het kader van de Raad bijeen, op
22 november 1973 betreffende een actieprogramma
van de Europese Gemeenschappen inzake het
milieu ⁽³⁾, het beginsel is opgenomen dat de ver-
vuiler betaalt;

Overwegende dat de kosten verbonden aan de be-
scherming van het milieu tegen vervuiling immers
in de gehele Gemeenschap volgens dezelfde begin-
selen moeten worden toegerekend ten einde enerzijds
te voorkomen dat de verhoudingen in de handel

en de concurrentie worden scheefgetrokken, het-
geen onverenigbaar is met de goede werking van
de gemeenschappelijke markt en met de doelstelling
van evenwichtige economische expansie, zoals die
door de Gemeenschap wordt nagestreefd, en ander-
zijds de doelstellingen van het actieprogramma van
de Europese Gemeenschappen inzake het milieu
te bevorderen;

Overwegende dat ten einde de toepassing van ge-
noemd beginsel te vergemakkelijken het nodig is
dat de Europese Gemeenschappen en de Lid-
Staten het nader omschrijven, door de uitvoerings-
bepalingen en eventuele uitzonderingsbepalingen
ervan te definiëren. Een en ander dient te geschieden
met inachtneming van de moeilijkheden die zich
bij de toepassing van dit beginsel voordoen alsmede
van de raakvlakken van andere sectoren van beleid
met het milieubeleid,

Beveelt in de zin van het E.E.G.-Verdrag de Lid-
Staten aan zich inzake de toerekening van de
kosten en het optreden van de overheid op milieu-
gebied, te voegen naar de beginselen voor de toepas-
sing en naar de uitvoeringsbepalingen zoals die in
de mededeling van de Commissie die aan deze
Aanbeveling gehecht is, zijn vervat.

Gedaan te Brussel, 3 maart 1975.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. KEATING

⁽¹⁾ PB nr. C 76 van 3. 7. 1974, blz. 31.

⁽²⁾ PB nr. C 116 van 30. 9. 1974, blz. 35.

⁽³⁾ PB nr. C 112 van 20. 12. 1973, blz. 1.

BIJLAGE

Mededeling van de Commissie aan de Raad betreffende de toerekening van de kosten en het optreden van de overheid op milieugebied

Beginselen voor de toepassing; uitvoeringsbepalingen

1. In het kader van de verklaring van de Raad van de Europese Gemeenschappen en de Vertegenwoordigers van de Regeringen der Lid-Staten, in het kader van de Raad bijeen, op 22 november 1973, betreffende een actieprogramma van de Europese Gemeenschappen inzake het milieu, is het zogeheten „vervuiler betaalt”-principe aangenomen. Het actieprogramma voorziet in het overleggen van een voorstel door de Commissie aan de Raad betreffende de toepassing van dit principe met inbegrip van de eventuele uitzonderingen daarop.

Indien men de vervuilers de kosten van de strijd tegen de door hen veroorzaakte vervuiling laat dragen, zal dit hen aanmoedigen om de vervuiling te beperken of om minder vervuilende produkten of technieken te zoeken, en wordt aldus een rationeler gebruik van de schaarse milieugoederen mogelijk gemaakt; bovendien wordt aldus voldaan aan de criteria inzake doeltreffendheid en billijkheid.

Het is noodzakelijk de aan de bescherming van het milieu tegen verontreiniging verbonden kosten in de gehele Gemeenschap volgens dezelfde beginselen toe te rekenen, om te verhinderen dat concurrentievervalsing een nadelige invloed uitoefent op de handel en de lokalisering van de investeringen hetgeen onverenigbaar zou zijn met de goede werking van de gemeenschappelijke markt.

2. Daartoe dienen zowel de Europese Gemeenschappen op communautair niveau als de Lid-Staten in hun nationale wetgevingen inzake de milieubescherming het principe „de vervuiler betaalt” toe te passen, volgens hetwelk natuurlijke personen of privaatrechtelijke of publiekrechtelijke rechtspersonen die verantwoordelijk zijn voor vervuiling, de kosten moeten dragen van de noodzakelijke maatregelen om deze vervuiling te voorkomen of zodanig te verminderen, dat de normen en de maatregelen van gelijke strekking waarmee de kwaliteitsdoelstellingen kunnen worden bereikt, in acht worden genomen of, bij gebreke van dergelijke doelstellingen, dat de door de overheidsinstanties vastgestelde normen en maatregelen van gelijke strekking in acht worden genomen ⁽¹⁾.

De milieubescherming mag dus in beginsel niet worden bepaald door een beleid dat, steunend op het toekennen van financiële hulp, de last van de bestrijding van de verontreiniging op de maatschappij zou afwentelen.

3. De „vervuiler” is degene die direct of indirect schade toebrengt aan het milieu of de voorwaarden schept die deze schade veroorzaken ⁽²⁾.

Indien het vaststellen van de werkelijke vervuiler onmogelijk of te moeilijk en derhalve willekeurig blijkt te zijn, en wanneer de vervuiling van het milieu het gevolg is van een aantal gelijktijdige oorzaken — cumulatieve

vervuiling ⁽³⁾ — of van een aantal opeenvolgende oorzaken — ketens van vervuilers ⁽⁴⁾ — zouden de kosten van de strijd tegen de vervuiling toegerekend moeten worden aan die punten — bijvoorbeeld van de keten of van de cumulatieve vervuiling — en met behulp van die wettelijke of bestuursrechtelijke middelen die bestuurlijk en economisch de beste oplossing bieden en op de meest doeltreffende wijze bijdragen tot verbetering van het milieu.

Bij vervuilingketens kan de toerekening van de kosten derhalve geschieden op het punt waar het aantal veroorzakers zo klein mogelijk en het gemakkelijkst te controleren is, of op het punt waar op de meest doeltreffende wijze wordt bijgedragen tot de verbetering van het milieu en concurrentievervalsing wordt vermeden.

4. Bij de toepassing van het beginsel „de vervuiler betaalt”, worden de belangrijkste instrumenten waarover de overheid beschikt om de vervuiling te voorkomen, gevormd door normen en heffingen. Het is mogelijk om deze in combinatie toe te passen.

a) Onder de normen kan men onderscheiden :

- i) „kwaliteitsnormen voor het milieu”, die in de vorm van dwingende rechtsteksten voorschrijven welke niveaus van verontreiniging of hinder in een bepaald milieu of gedeelte van een milieu niet mogen worden overschreden;
- ii) „produktnormen” (het woord „produkt” wordt hier in de ruimste zin gebruikt) die
 - bepalen welke niveaus van verontreiniging of hinder niet mogen worden overschreden in de samenstelling of bij de emissies van een produkt,
 - dan wel de kenmerken van het ontwerp of de eigenschappen van een produkt specificeren,
 - of betrekking hebben op de wijze van gebruik ⁽⁵⁾ van een produkt.

Daar waar het gewenst is, kunnen de produkt-normen specificaties bevatten voor de beproevingsmethoden, het verpakken, het merken en het etiketteren van de produkten;

iii) normen voor vaste installaties, ook wel „procédé-normen” genoemd, omvattende

- a) „emissienormen”, die bepalen welke niveaus van verontreiniging of hinder niet mogen worden overschreden bij emissies afkomstig van vaste installaties,

⁽¹⁾ Zolang de overheidsinstanties een dergelijk niveau niet hebben vastgesteld, moeten de maatregelen die deze instanties getroffen hebben ter voorkoming van vervuiling eveneens overeenkomstig het principe „de vervuiler betaalt”, ten laste komen van de vervuilers.

⁽²⁾ Het begrip „vervuiler”, zoals het in deze zin wordt omschreven, raakt niet de bepalingen betreffende de wettelijke aansprakelijkheid.

⁽³⁾ Bij voorbeeld in een agglomeratie waar verscheidene vervuilers tegelijkertijd verantwoordelijk zijn voor de verontreiniging van de lucht met SO₂, zoals huishoudens, gebruikers van motorvoertuigen en industriële installaties.

⁽⁴⁾ Bij voorbeeld bij vervuiling van het milieu door uitlaatgassen van motorvoertuigen; in dit geval zijn niet alleen de gebruikers van de voertuigen, maar tevens de fabrikanten van de voertuigen en van de brandstoffen verantwoordelijk voor de luchtverontreiniging.

⁽⁵⁾ Voor de wijze van gebruik of voor specificaties kunnen eveneens „praktische gedragsregels” worden opgesteld.

- b) „ontwerp- en constructienormen voor vaste installaties” die bepalen met welke specificaties rekening moet worden gehouden bij het ontwerpen en bouwen van vaste installaties met het oog op de milieubescherming,
- c) „bedrijfsnormen”, die bepalen met welke specificaties ⁽¹⁾ rekening moet worden gehouden bij het exploiteren van vaste installaties met het oog op de milieubescherming.

b) De heffing is bestemd om de vervuiler ertoe aan te zetten zelf tegen de laagste kosten de nodige maatregelen te nemen om de door hem veroorzaakte vervuiling te verminderen (aanmoedigingsfunctie) en/of om hem zijn gedeelte van de kosten der collectieve maatregelen te laten dragen, zoals bij voorbeeld de zuiveringskosten (herverdelende functie). De heffing wordt op grond van een doeltreffende procedure van de overheidsinstanties ingehouden naar gelang de graad van de veroorzaakte vervuiling.

De heffing moet dusdanig worden vastgesteld dat op de eerste plaats voldaan wordt aan de aanmoedigingsfunctie.

Voor het geval dat de heffing voornamelijk een herverdelende functie heeft, moet zij in het kader van voren genoemde maatregelen ten minste dusdanig worden vastgesteld dat voor een bepaald gebied en/of een gegeven kwaliteitsdoelstelling het totale bedrag van de heffing gelijk is aan de som van de collectieve lasten van de maatregelen verbonden aan het doen verdwijnen van de hinder.

De opbrengst van heffingen kan worden gebruikt voor de financiering van overheidsmaatregelen dan wel om bij te dragen aan de financiering van installaties die door individuele vervuilers zijn gerealiseerd voor zover deze de gemeenschap een bijzondere dienst bewijzen door op speciaal verzoek van de overheid hun vervuiling of hinder te beperken tot onder het door de bevoegde autoriteiten vastgestelde niveau. In het laatste geval mag de bijdrage aan de financiering slechts een compensatie vormen voor de diensten die deze vervuilers aldus aan de gemeenschap hebben verleend.

Bovendien kan de opbrengst van heffingen, met inachtneming van artikel 92 en volgende van het E.E.G.-Verdrag, worden gebruikt voor de financiering door individuele vervuilers van installaties voor milieubescherming, zulks ten einde de bestaande vervuiling drastisch te verminderen. In dit geval moeten deze financieringsmaatregelen geïntegreerd zijn in een meerjarig financieringsprogramma der bevoegde overheidsinstanties.

Indien de opbrengst van de heffingen het totaal van de door de overheidsinstanties uit hoofde van de twee voorgaande alinea's gedane uitgaven overtreft, moet het overschot bij voorkeur door elke Regering worden gebruikt in het kader van haar milieubeleid; voor de verlening van steun kan zulks evenwel slechts geschieden onder de in paragraaf 6 en paragraaf 7 bedoelde voorwaarden.

Het is gewenst dat de Gemeenschap tracht de berekeningsmethoden die de Lid-Staten hanteren voor de vaststelling van de heffingen, zoveel mogelijk te uniformeren.

- c) Ten einde concurrentievervalsing te voorkomen die de handel en de lokalisering van investeringen in de Gemeenschap aantasten, zal het zonder twijfel nodig zijn op communautair vlak tot steeds grotere harmonisering te komen van de verschillende instrumenten die in gelijksoortige gevallen worden toegepast.

Zolang dit niet is gebeurd, zal het vraagstuk van de toerekening van de kosten voor de bestrijding van de verontreiniging niet geheel zijn opgelost op commu-

nautair niveau. De onderhavige mededeling van de Commissie is dus slechts een eerste stap op de weg naar de toepassing van het beginsel „de vervuiler betaalt”. Deze eerste stap moet zo spoedig mogelijk worden gevolgd door harmonisatie in de Gemeenschap van de instrumenten ter toepassing van dit beginsel wanneer zij in gelijksoortige gevallen worden aangewend, hetgeen overigens ook wordt gesteld in de derde alinea van paragraaf 8 van dit document.

5. De vervuilers zullen, naar gelang van de gebruikte middelen en onverminderd eventuele schadevergoeding op grondslag van het nationale of internationale recht en/of een in de Gemeenschap op te stellen reglementering, gehouden zijn tot het dragen van

- a) de uitgaven voor de maatregelen die zij treffen om de vervuiling te bestrijden (investeringen voor anti-vervuilingsuitrusting en -materiaal, invoeren van nieuwe procédés, uitgaven voor de werking van anti-vervuilingsinstallaties, enzovoort), ook indien deze maatregelen verder gaan dan de door de overheidsinstanties voorgeschreven normen,

- b) de heffingen.

De door de vervuilers te dragen kosten — in het kader van de toepassing van het principe „de vervuiler betaalt” — omvatten derhalve alle uitgaven die nodig zijn om een kwaliteitsdoelstelling van het milieu te verwezenlijken, met inbegrip van de direct met de uitvoering van de anti-vervuilingsmaatregelen verbonden bestuurlijke kosten.

De kosten voor de bouw, aankoop en werking van door de overheid gerealiseerde installaties voor toezicht op en controle van de vervuiling kunnen daarentegen te haren laste komen.

6. Uitzonderingen op de toepassing van het beginsel „de vervuiler betaalt” kunnen in beperkte gevallen worden gerechtvaardigd.

- a) Ingeval de onmiddellijke toepassing van zeer dwingende normen of het opleggen van hoge heffingen ernstige economische verstoringen kan teweegbrengen, zou door snelle integratie van de kosten voor de vervuilingsbestrijding in de produktiekosten, het gevaar kunnen ontstaan van hogere maatschappelijke kosten. Het zou derhalve noodzakelijk kunnen blijken :

- bepaalde vervuilers een beperkte termijn toe te staan om hun produkten of hun productieprocessen aan de nieuwe normen aan te passen,
- en/of in de tijd beperkte en eventueel degressieve steun te verlenen.

Dergelijke maatregelen mogen in ieder geval slechts worden toegepast op bestaande produktie-installaties ⁽²⁾ en bestaande produkten.

- b) Wanneer in het kader van andere beleidssectoren (bij voorbeeld regionaal, industrieel, sociaal beleid, landbouwbeleid, en beleid inzake wetenschappelijk onderzoek en ontwikkeling), de investeringen die invloed hebben op de milieubescherming, steun krijgen voor het oplossen van bepaalde structuurproblemen op industrieel, landbouw- of regionaal niveau.

De sub a) en b) beoogde steunmaatregelen kunnen uiteraard door de Lid-Staten slechts worden toegepast met inachtneming van de bepalingen ten aanzien van steunmaatregelen van de Staten als vastgelegd in de Verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen, met name in de artikelen 92 en volgende van het E.E.G.-Verdrag. Bij de toepassing van de artikelen 92 en volgende van het E.E.G.-Verdrag op die

⁽¹⁾ Voor de wijze van gebruik of voor specificaties kunnen eveneens „praktische gedragsregels” worden opgesteld.

⁽²⁾ Bij uitbreiding of verplaatsing van bestaande installaties worden deze als nieuwe installaties beschouwd voor zover de bedoelde uitbreiding of verplaatsing gepaard gaat met een verhoging van de productiecapaciteit.

steunmaatregelen moet rekening worden gehouden met de vereisten waaraan zij inzake milieubescherming beantwoorden.

7. Niet in strijd met het beginsel dat „de vervuiler betaalt” worden beschouwd ⁽¹⁾:

- a) eventuele financiële bijdragen aan de lagere overheden voor de bouw en het beheer van openbare installaties voor milieubescherming waarvan de kosten niet terstond volledig gedekt kunnen worden door de heffingen van de vervuilers die gebruik maken van deze installaties. Indien deze installaties behalve huisvuil ook andere afval verwerken, dienen deze ten behoeve van ondernemingen verrichte diensten dusdanig in rekening te worden gebracht dat er een afspiegeling ontstaat van de werkelijke kosten van deze verwerkingen;
- b) financieringen ter compensatie van bijzonder zware lasten welke aan bepaalde vervuilers zouden worden opgelegd om een buitengewoon hoge graad van reinheid van het milieu te bereiken;
- c) de bijdragen die worden verleend ter stimulering van inspanningen op het gebied van onderzoek en ont-

⁽¹⁾ Deze lijst kan op voorstel van de Commissie door de Raad worden gewijzigd.

wikkeling met het oog op de aanwending van minder verontreinigende technieken, fabricageprocédés of produkten.

8. Bij de uitvoering van haar taken in het kader van het milieubeleid van de Gemeenschap zal de Commissie zich inzonderheid houden aan de hierboven gepreciseerde definities en uitvoeringsbepalingen van het „vervuiler betaalt”-principe.

De Commissie vraagt de Raad, akte van deze definities en uitvoeringsbepalingen te nemen en de Lid-Staten aan te bevelen zich hiernaar te voegen in hun wetgeving en in hun bestuurlijk optreden wanneer daar de toerekening van de kosten inzake het milieu aan de orde is.

De Commissie zal de Raad later alle dienstige voorstellen op dit gebied voorleggen, met name ten aanzien van de harmonisatie van de beheersinstrumenten van het „vervuiler betaalt”-principe en de specifieke toepassing hiervan op de vraagstukken in verband met de grensoverschrijdende vervuiling.

Iedere Lid-Staat past het „vervuiler betaalt”-principe toe op alle vormen van vervuiling binnen zijn eigen land zonder onderscheid of de vervuiling dit land of een ander land treft.

BESLUIT VAN DE RAAD**van 3 maart 1975****houdende sluiting van de Conventie ter voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land****(75/437/EEG)****DE RAAD VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,**

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 235,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Overwegende dat in de verklaring van de Raad van de Europese Gemeenschappen en van de Vertegenwoordigers van de Regeringen der Lid-Statens, in het kader van de Raad bijeen, op 22 november 1973 betreffende een actieprogramma van de Europese Gemeenschappen inzake het milieu ⁽²⁾ de nadruk wordt gelegd op de betekenis voor de Gemeenschap van de strijd tegen de vervuiling van de zeeën in het algemeen en onder meer wordt voorzien in communautaire acties ter bestrijding van de verontreiniging van de zee vanaf het land;

Overwegende dat in de Conventie ter voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land van 21 februari 1974 tevens wordt voorzien in de uitwerking en tenuitvoerlegging van „programma's” die erop gericht zijn, in het noordoostelijk gedeelte van de Atlantische Oceaan hetzelfde type verontreiniging te verminderen of te doen verdwijnen;

Overwegende dat sluiting van deze Conventie door de Gemeenschap noodzakelijk blijkt om, in het kader van de gemeenschappelijke markt, een der doelstellingen van de Gemeenschap op het gebied van de milieubescherming en de kwaliteit van het bestaan te verwezenlijken en dat het Verdrag niet in de daartoe vereiste bevoegdheden voorziet;

Overwegende dat de Vertegenwoordiger van de Gemeenschap moet worden aangewezen in de bij deze Conventie ingestelde commissie,

BESLUIT:*Artikel 1*

De Conventie ter voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land wordt gesloten namens de Europese Economische Gemeenschap.

De tekst van de Conventie is aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

De Voorzitter van de Raad is gemachtigd de personen aan te wijzen die gerechtigd zijn de Conventie te ondertekenen en hun de bevoegdheid te verlenen die nodig is om de Gemeenschap te binden.

Artikel 3

De Gemeenschap wordt in de bij artikel 15 van de Conventie ingestelde commissie vertegenwoordigd door de Commissie.

De Commissie zet daarin het standpunt van de Gemeenschap uiteen, overeenkomstig de richtlijnen welke de Raad haar kan verstrekken.

Gedaan te Brussel, 3 maart 1975

Voor de Raad

De Voorzitter

J. KEATING

⁽¹⁾ PB nr. C 127 van 18. 10. 1974, blz. 32.

⁽²⁾ PB nr. C 112 van 20. 12. 1973, blz. 1.

ANNEXE

CONVENTION

pour la prévention de la pollution marine d'origine tellurique

LES PARTIES CONTRACTANTES,

RECONNAISSANT que l'environnement marin et la faune et la flore qu'il conditionne ont une importance vitale pour toutes les nations,

CONSCIENTES du fait que l'équilibre écologique et les utilisations légitimes de la mer sont de plus en plus menacées par la pollution,

PRENANT en considération les recommandations de la conférence des Nations unies sur l'environnement humain, qui s'est réunie à Stockholm en juin 1972,

RECONNAISSANT que des actions concertées aux niveaux national, régional et mondial sont essentielles pour prévenir et combattre la pollution des mers,

CONVAINCUES que des actions internationales visant à contrôler la pollution marine d'origine tellurique peuvent et doivent être menées sans tarder, comme partie d'un programme progressif et cohérent de protection de l'environnement marin contre la pollution, quelle que soit son origine, comprenant les efforts actuels pour lutter contre la pollution des cours d'eau internationaux,

CONSIDÉRANT que les intérêts communs des États concernés d'une même zone marine doivent les conduire à coopérer au niveau régional ou sub-régional,

RAPPELANT la convention pour la prévention de la pollution marine par les opérations d'immersion effectuées par les navires et aéronefs, conclue à Oslo le 15 février 1972,

SONT CONVENUES des dispositions ci-après :

Article premier

1. Les parties contractantes s'engagent à prendre toutes les mesures possibles pour éviter la pollution de la mer, ce qui signifie l'introduction par l'homme, directement ou indirectement, de substances ou d'énergie dans l'environnement marin (y compris les estuaires) entraînant des conséquences de nature à mettre en danger la santé humaine, à nuire aux ressources vivantes et au système écologique marin, à porter atteinte aux agréments ou à gêner d'autres utilisations légitimes de la mer.

2. Les parties contractantes prendront individuellement et en commun des mesures pour combattre la pollution marine d'origine tellurique conformément aux dispositions de la présente convention et elles harmoniseront leurs politiques à cet effet.

Article 2

La présente convention s'applique à la zone maritime dont les limites sont les suivantes :

- a) les régions des océans Atlantique et Arctique et de leurs mers secondaires qui s'étendent au nord du 36° de latitude nord et entre le 42° de

longitude ouest et le 51° de longitude est, mais à l'exclusion :

- i) de la mer Baltique et des Belts au sud et à l'est des lignes allant d'Hasenore Head à Griben Point, de Korshage à Spodsbjerg et de Gilbjerg Head à Kullen, et
ii) de la mer Méditerranée et des mers secondaires jusqu'au point d'intersection du 36° parallèle de latitude nord et du 5° 36' méridien de longitude ouest;
- b) la région de l'océan Atlantique au nord du 59° de latitude nord et entre 44° de longitude ouest et 42° de longitude ouest.

Article 3

Aux fins de la présente convention :

- a) on entend par « zone maritime » la haute mer, les mers territoriales des parties contractantes et les eaux en deçà de la ligne de base servant à mesurer la largeur de la mer territoriale et s'étendant dans le cas des cours d'eau, sauf décision contraire prise en vertu de l'article 16 sous c) de la présente convention, jusqu'à la limite des eaux douces;

- b) on entend par « limite des eaux douces » l'endroit dans le cours d'eau où, à marée basse et en période de faible débit d'eau douce, le degré de salinité augmente sensiblement par suite de la présence de l'eau de mer;
- c) on entend par « pollution tellurique » la pollution de la zone maritime :
 - i) par les cours d'eau,
 - ii) à partir de la côte, y compris par introduction au moyen de canalisations sous-marines et autres canalisations,
 - iii) à partir de structures artificielles placées sous la juridiction d'une partie contractante dans les limites de la zone d'application de la présente convention.

Article 4

1. Les parties contractantes s'engagent :
 - a) à éliminer, au besoin par étapes, la pollution de la zone maritime d'origine tellurique par des substances énumérées à la partie I de l'annexe A de la présente convention;
 - b) à limiter sévèrement la pollution de la zone maritime d'origine tellurique par des substances énumérées à la partie II de l'annexe A de la présente convention.
2. Pour l'exécution des engagements prévus au paragraphe 1 du présent article, les parties contractantes, conjointement ou individuellement selon les cas, mettent en œuvre des programmes et mesures :
 - a) en vue de l'élimination urgente de la pollution d'origine tellurique de la zone maritime due aux substances énumérées à la partie I de l'annexe A de la présente convention;
 - b) en vue de la réduction ou le cas échéant de l'élimination de la pollution d'origine tellurique de la zone maritime due aux substances énumérées à la partie II de l'annexe A de cette convention. Ces substances ne peuvent être rejetées que sur agrément donné par les autorités compétentes de chaque État contractant. Cet agrément fera l'objet d'une révision périodique.
3. Les programmes et mesures adoptés au titre du paragraphe 2 de cet article comprennent, le cas échéant, des règlements ou normes spécifiques applicables à la qualité de l'environnement, aux rejets dans la zone maritime, à ceux des rejets dans les cours d'eau qui affectent la zone maritime et à la composition et à l'usage de substances et de produits. Ces programmes et mesures tiennent compte des derniers progrès techniques.

Les programmes fixent des délais d'achèvement.

4. Les parties contractantes peuvent, en outre, conjointement ou individuellement selon les cas, mettre en œuvre des programmes ou des mesures en vue de prévenir, de réduire ou d'éliminer la pollution d'origine tellurique de la zone maritime par une substance ne figurant pas à l'annexe A de la présente convention si les données scientifiques ont établi que cette substance peut créer pour la zone maritime un danger grave et s'il est urgent de prendre des mesures.

Article 5

1. Les parties contractantes s'engagent à adopter des mesures en vue de prévenir et, le cas échéant, d'éliminer la pollution d'origine tellurique de la zone maritime due aux substances radioactives dont il est question à la partie III de l'annexe A de la présente convention.
2. Sans préjudice de leurs obligations découlant d'autres traités et conventions, les parties contractantes dans l'exécution de cet engagement, doivent :
 - a) tenir pleinement compte des recommandations des organisations et institutions internationales compétentes;
 - b) tenir compte des procédures de surveillance recommandées par ces organisations et institutions internationales;
 - c) coordonner leur surveillance et leur étude des substances radioactives conformément aux articles 10 et 11 de la présente convention.

Article 6

1. Dans le but de préserver et d'améliorer la qualité de l'environnement marin, les parties contractantes, sans préjudice des dispositions de l'article 4, s'engagent à œuvrer pour :
 - a) réduire la pollution d'origine tellurique existante;
 - b) prévenir toute nouvelle pollution d'origine tellurique, y compris la pollution par de nouvelles substances.
2. Dans la mise en œuvre de cet engagement, les parties contractantes prennent en considération :
 - a) la nature et les quantités des polluants considérés;
 - b) le niveau de pollution existante;
 - c) la qualité et la possibilité d'absorption des eaux réceptrices de la zone maritime;
 - d) la nécessité d'une politique intégrée d'aménagement compatible avec les impératifs de la protection de l'environnement.

Article 7

Les parties contractantes conviennent de mettre en œuvre les mesures qu'elles auront adoptées de manière :

- à ne pas augmenter la pollution dans les mers situées en dehors de la zone d'application de la présente convention,
- à ne pas augmenter la pollution d'autres origines que d'origine tellurique dans la zone maritime couverte par la présente convention.

Article 8

Aucune des dispositions de la présente convention ne peut être interprétée comme empêchant les parties contractantes de prendre des mesures plus strictes en ce qui concerne la lutte contre la pollution marine d'origine tellurique.

Article 9

1. Lorsque la pollution d'origine tellurique en provenance du territoire d'une partie contractante par des substances non énumérées à la partie I de l'annexe A de la présente convention est susceptible de mettre en cause les intérêts d'une ou de plusieurs autres parties à la présente convention, les parties contractantes concernées s'engagent à entrer en consultation, à la demande de l'une d'entre elles, en vue de négocier un accord de coopération.

2. À la demande d'une partie contractante concernée, la Commission mentionnée à l'article 15 de la présente convention examine la question et peut faire des recommandations en vue de parvenir à une solution satisfaisante.

3. Les accords spéciaux prévus dans le paragraphe 1 du présent article peuvent, entre autres, définir les zones auxquelles ils s'appliquent, les objectifs de qualité à atteindre, et les moyens de parvenir à ces objectifs, y compris les méthodes pour l'application de normes appropriées ainsi que les renseignements scientifiques et techniques à recueillir.

4. Les parties contractantes signataires de ces accords spéciaux informent, par l'intermédiaire de la Commission, les autres parties contractantes de leur teneur et des progrès réalisés dans leur mise en œuvre.

Article 10

Les parties contractantes conviennent d'établir des programmes complémentaires ou conjoints de recherche scientifique et technique, comprenant la recherche des meilleures méthodes d'élimination ou de remplacement de substances nocives pour

aboutir à une diminution de la pollution marine d'origine tellurique; elles conviennent de se communiquer mutuellement les informations ainsi obtenues. Ce faisant, elles tiendront compte des travaux effectués dans ces domaines par les organisations et institutions internationales compétentes.

Article 11

Les parties contractantes conviennent de mettre progressivement en place et d'exploiter dans la zone d'application de la présente convention un réseau d'observation permanente de paramètres permettant :

- d'apprécier le niveau existant de la pollution marine aussi rapidement que possible,
- de vérifier l'efficacité des mesures de réduction de la pollution marine d'origine tellurique, prises en application de la convention.

À cette fin, les parties contractantes arrêtent les modalités pratiques des programmes de surveillance systématique et occasionnelle assurés individuellement ou en commun. Ces programmes tiendront compte de la présence dans la zone de surveillance de navires de recherche et d'autres équipements.

Les programmes tiendront compte des programmes analogues poursuivis dans le cadre des conventions déjà en vigueur et par les organisations et institutions internationales compétentes.

Article 12

1. Chacune des parties contractantes s'engage à veiller au respect des dispositions de la présente convention et à prendre sur son territoire les mesures appropriées pour prévenir et sanctionner tout comportement contraire aux dispositions de la présente convention.

2. Les parties contractantes informeront la Commission des mesures législatives et réglementaires prises en vue de l'application des dispositions du paragraphe précédent.

Article 13

Les parties contractantes s'engagent à se prêter assistance mutuelle en tant que de besoin pour empêcher les accidents qui pourraient conduire à la pollution d'origine tellurique, à minimiser et à éliminer les conséquences de tels accidents et à échanger des informations à cette fin.

Article 14

1. Les dispositions de la présente convention ne sont pas opposables à une partie contractante dans

la mesure où celle-ci, du fait d'une pollution ayant son origine dans le territoire d'un État non contractant, serait empêchée d'assurer leur pleine application.

2. Toutefois, cette partie contractante s'efforcera de coopérer avec ledit État afin de rendre possible la pleine application de la présente convention.

Article 15

Une Commission composée de représentants de chacune des parties contractantes est créée par la présente convention. La Commission se réunira à intervalles réguliers et à tout moment lorsque, en raison de circonstances spéciales, il en sera ainsi décidé, conformément au règlement intérieur.

Article 16

La Commission a pour mission :

- a) d'exercer une surveillance générale sur la mise en œuvre de la présente convention;
- b) d'examiner de façon générale l'état des mers situées dans les limites de la zone d'application de la présente convention, l'efficacité des mesures de contrôle qui ont été adoptées et la nécessité de toutes mesures complémentaires ou différentes;
- c) de fixer, le cas échéant, sur proposition de la ou des parties contractantes riveraines d'un même cours d'eau et selon une procédure type, la limite dans ce cours d'eau jusqu'à laquelle s'étendra la zone maritime;
- d) d'élaborer, conformément à l'article 4 de la présente convention, des programmes et des mesures d'élimination ou de réduction de la pollution d'origine tellurique;
- e) de faire des recommandations conformément aux dispositions de l'article 9;
- f) de recueillir et d'examiner des informations et de les diffuser aux parties contractantes conformément aux dispositions des articles 11, 12 et 17 de la présente convention;
- g) de faire, conformément à l'article 18, des recommandations concernant les amendements éventuels aux listes de substances figurant à l'annexe A de la présente convention;
- h) de remplir toutes autres fonctions, en tant que de besoin, aux termes de la présente convention.

Article 17

Les parties contractantes transmettent à la Commission, conformément à une procédure type :

- a) les résultats du contrôle et de la surveillance prévus par l'article 11;

- b) les informations disponibles, aussi détaillées que possible, sur les substances énumérées dans les annexes de la présente convention et susceptibles de parvenir à la zone maritime.

Les parties contractantes s'efforcent d'améliorer progressivement les techniques permettant de rassembler ces informations qui pourront contribuer à la révision des programmes de réduction de pollution établis conformément à l'article 4 de la présente convention.

Article 18

1. La Commission établit son règlement intérieur qui est adopté à l'unanimité des voix.

2. La Commission élabore son règlement financier qui est adopté à l'unanimité des voix.

3. La Commission adopte à l'unanimité des voix les programmes et les mesures de réduction ou d'élimination de la pollution d'origine tellurique prévus à l'article 4, les programmes de recherche scientifique et de surveillance prévus aux articles 10 et 11 ainsi que les décisions prises en application de l'article 16 sous c).

Les programmes et mesures prennent effet pour toutes les parties contractantes et sont appliqués par elles deux cents jours après leur adoption sauf fixation par la Commission d'une autre date.

Si l'unanimité ne peut se faire, la Commission peut néanmoins adopter un programme ou des mesures par un vote à la majorité des trois quarts de ses membres. Ce programme ou ces mesures prennent effet deux cents jours après leur adoption pour les parties contractantes qui ont voté en leur faveur, sauf fixation par la Commission d'une autre date, et pour toute autre partie contractante après qu'elle aura expressément accepté le programme ou les mesures, ce qui est possible à tout moment.

4. La Commission peut adopter des recommandations en vue d'amender l'annexe A de la présente convention par un vote à la majorité des trois quarts de ses membres; celles-ci seront soumises à l'approbation des gouvernements des parties contractantes. Tout gouvernement d'une partie contractante qui n'est pas en mesure d'approuver un amendement l'indique par écrit au gouvernement dépositaire dans un délai de deux cents jours après l'adoption de la recommandation d'amendement en Commission. En l'absence de toute notification de ce genre, l'amendement entre en vigueur pour toutes les parties contractantes deux cent trente jours après le vote en Commission. Le gouvernement dépositaire avise dès que possible les parties contractantes de la réception de toute notification.

Article 19

Dans les domaines relevant de ses compétences, la Communauté économique européenne exerce son droit de vote avec un nombre de voix égal au nombre de ses États membres qui sont parties contractantes à la présente convention.

La Communauté économique européenne n'exerce pas son droit de vote dans les cas où ses États membres exercent le leur et réciproquement.

Article 20

Le gouvernement dépositaire convoquera la première réunion de la Commission dès que possible après l'entrée en vigueur de la présente convention.

Article 21

Tout différend entre des parties contractantes relatif à l'interprétation ou l'application de la présente convention et qui n'aura pu être réglé par les parties au différend par un autre moyen tel que l'enquête ou une conciliation au sein de la Commission, est, à la requête de l'une de ces parties, soumis à l'arbitrage dans les conditions fixées à l'annexe B de la présente convention.

Article 22

La présente convention est ouverte, à Paris, à partir du 4 juin 1974 et jusqu'au 30 juin 1975, à la signature des États invités à la conférence diplomatique sur la convention pour la prévention de la pollution marine d'origine tellurique, qui s'est tenue à Paris, ainsi qu'à la signature de la Communauté économique européenne.

Article 23

La présente convention est soumise à ratification, acceptation ou approbation. Les instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation seront déposés auprès du gouvernement de la République française.

Article 24

1. Après le 30 juin 1975, la présente convention sera ouverte à l'adhésion des États visés à l'article 22, ainsi qu'à l'adhésion de la Communauté économique européenne.

2. La présente convention sera également ouverte à partir de cette même date à l'adhésion de toute autre partie contractante à la convention pour la prévention de la pollution marine par les opérations d'immersion effectuées par les navires et aéronefs, ouverte à la signature à Oslo le 15 février 1972.

3. Dès son entrée en vigueur, la présente convention sera ouverte à l'adhésion de tout État non visé à l'article 22, situé en amont des cours d'eau traversant le territoire d'une ou de plusieurs parties contractantes à la présente convention et se jetant dans la zone maritime définie à l'article 2.

4. Les parties contractantes pourront à l'unanimité inviter d'autres États à adhérer à la présente convention. Dans ce cas, la zone maritime de l'article 2 pourra, en tant que de besoin, être modifiée conformément à l'article 27 de la présente convention.

5. Les instruments d'adhésion seront déposés auprès du gouvernement de la République française.

Article 25

1. La présente convention entrera en vigueur le trentième jour qui suit la date du dépôt du septième instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion.

2. Pour chacune des parties qui ratifiera, acceptera ou approuvera la présente convention ou y adhèrera après le dépôt du septième instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, la présente convention entrera en vigueur le trentième jour après le dépôt par cette partie de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion.

Article 26

À tout moment, deux années après la date d'entrée en vigueur de la présente convention à l'égard d'une partie contractante, cette partie pourra dénoncer la convention par notification écrite adressée au gouvernement dépositaire. La dénonciation prendra effet un an après la date à laquelle elle aura été reçue.

Article 27

1. Le gouvernement dépositaire convoquera, à la demande de la Commission statuant à la majorité des deux tiers de ses membres, une conférence aux fins de réviser ou de modifier la présente convention.

2. Lors de l'adhésion d'un État, dans les conditions prévues aux paragraphes 2, 3 et 4 de l'article 24, la zone maritime de l'article 2 pourra être modifiée sur proposition de la Commission statuant à l'unanimité des voix. Ces modifications entreront en vigueur après approbation unanime des parties contractantes.

Article 28

Le gouvernement dépositaire avisera les parties contractantes et celles visées à l'article 22 :

- a) des signatures de la présente convention, du dépôt des instruments de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion et des notifications de dénonciation conformément aux articles 22, 23, 24 et 26;
- b) de la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur en application de l'article 25;
- c) du dépôt des notifications d'approbation et d'objection et de l'entrée en vigueur des amen-

dements à la présente convention et à ses annexes en application des articles 18 et 27.

Article 29

L'original de la présente convention, dont les textes français et anglais font également foi, sera déposé auprès du gouvernement de la République française qui en adressera des copies certifiées conformes aux parties contractantes et aux États visés à l'article 22 et qui remettra une copie certifiée conforme au secrétaire général des Nations unies pour enregistrement et publication conformément à l'article 102 de la charte des Nations unies.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés par leurs gouvernements respectifs, ont signé la présente convention.

Fait à Paris, le 4 juin 1974.

ANNEXE A

La répartition des substances entre les parties I, II et III ci-dessous tient compte des critères ci-après :

- a) la persistance;
- b) la toxicité ou autres propriétés nocives;
- c) la tendance à la bio-accumulation.

Ces critères ne sont pas nécessairement d'égale importance pour une substance ou un groupe de substances déterminées, et d'autres facteurs, tels que l'emplacement et la quantité déversée, doivent peut-être être pris en considération.

PARTIE I

Les substances suivantes sont incluses dans la présente partie :

- i) parce qu'elles ne sont pas rapidement décomposées ou rendues inoffensives par des processus naturels; et
- ii) parce qu'elles peuvent :
 - a) soit entraîner une accumulation dangereuse de matières nocives dans la chaîne alimentaire,
 - b) soit menacer la santé des organismes vivants en provoquant des modifications non souhaitables des écosystèmes marins,
 - c) soit gêner gravement la récolte des produits de la mer ou les autres utilisations légitimes de la mer; et
- iii) parce qu'on considère que la pollution par ces substances exige des mesures urgentes :
 - 1. composés organohalogénés et substances qui peuvent donner naissance à de tels composés dans le milieu marin, à l'exclusion de ceux qui sont biologiquement inoffensifs, ou qui se transforment rapidement dans la mer en substances biologiquement inoffensives;
 - 2. mercure et composés du mercure;
 - 3. cadmium et composés du cadmium;
 - 4. les matières synthétiques persistantes qui peuvent flotter, rester en suspension, ou couler, et qui peuvent gravement gêner toute utilisation légitime de la mer;
 - 5. huiles et hydrocarbures d'origine pétrolière persistants.

PARTIE II

Les substances suivantes sont incluses dans la présente partie parce que, bien que présentant des caractères analogues aux substances de la partie I et devant faire l'objet d'un contrôle rigoureux, elles semblent moins nocives ou sont plus rapidement rendues inoffensives par un processus naturel :

- 1. composés organiques du phosphore, du silicium et de l'étain et substances qui peuvent donner naissance à de tels composés dans le milieu marin, à l'exclusion de ceux qui sont biologiquement inoffensifs ou qui se transforment rapidement dans la mer en substances biologiquement inoffensives;
- 2. phosphore élémentaire;
- 3. huiles et hydrocarbures d'origine pétrolière non persistants;
- 4. les éléments ci-après et leurs composés :
 - arsenic,
 - chrome,
 - cuivre,
 - plomb,
 - nickel,
 - zinc;
- 5. substances qui, de l'avis de la Commission, ont un effet nuisible sur le goût et/ou l'odeur de produits de consommation par l'homme dérivés du milieu marin.

PARTIE III

Les substances suivantes sont incluses dans la présente partie parce que, bien que présentant des caractères analogues aux substances de la partie I et devant faire l'objet d'un contrôle rigoureux en vue de prévenir et, le cas échéant, d'éliminer la pollution dont elles sont la cause, elles font déjà l'objet d'études, de recommandations et, le cas échéant, de mesures dans le cadre de plusieurs organisations et institutions internationales; ces substances sont soumises aux dispositions de l'article 5 :

- substances radioactives, y compris les déchets.

ANNEXE B

Article premier

À moins que les parties au différend n'en disposent autrement, la procédure d'arbitrage est conduite conformément aux dispositions de la présente annexe.

Article 2

1. Sur requête adressée par une partie contractante à une autre partie contractante en application de l'article 21 de la convention, il est constitué un tribunal arbitral. La requête d'arbitrage indique l'objet de la requête, y compris, notamment, les articles de la convention dont l'interprétation ou l'application sont en litige.

2. La partie requérante informe la Commission du fait qu'elle a demandé la constitution d'un tribunal arbitral, du nom de l'autre partie au différend ainsi que des articles de la convention dont l'interprétation ou l'application font à son avis l'objet du différend. La Commission communique les informations ainsi reçues à toutes les parties contractantes à la convention.

Article 3

Le tribunal arbitral est composé de trois membres : chacune des parties au différend nomme un arbitre; les deux arbitres ainsi nommés désignent d'un commun accord le troisième arbitre, qui assume la présidence du tribunal. Ce dernier ne doit pas être le ressortissant de l'une des parties au différend, ni avoir sa résidence habituelle sur le territoire de l'une de ces parties, ni se trouver au service de l'une d'elles, ni s'être déjà occupé de l'affaire à aucun autre titre.

Article 4

1. Si, dans un délai de deux mois après la nomination du deuxième arbitre, le président du tribunal arbitral n'est pas désigné, le secrétaire général des Nations unies procède, à la requête de la partie la plus diligente, à sa désignation dans un nouveau délai de deux mois.

2. Si, dans un délai de deux mois après la réception de la requête, l'une des parties au différend ne procède pas à la nomination d'un arbitre, l'autre partie peut saisir le secrétaire général des Nations unies qui désigne le président du tribunal arbitral dans un nouveau délai de deux mois. Dès sa désignation, le président du tribunal arbitral demande à la partie qui n'a pas nommé d'arbitre de le faire dans un délai de deux mois. Passé ce délai, il saisit le secrétaire général des Nations unies qui

procède à cette nomination dans un nouveau délai de deux mois.

Article 5

1. Le tribunal arbitral décide selon les règles du droit international et, en particulier, de la présente convention.

2. Tout tribunal arbitral constitué aux termes de la présente annexe établit ses propres règles de procédure.

Article 6

1. Les décisions du tribunal arbitral, tant sur la procédure que sur le fond, sont prises à la majorité des voix de ses membres.

2. Le tribunal peut prendre toutes mesures appropriées pour établir les faits. Il peut, à la demande d'une des parties, recommander les mesures conservatoires indispensables.

3. Si deux ou plusieurs tribunaux arbitraux constitués aux termes de la présente annexe se trouvent saisis de requêtes ayant des objets identiques ou analogues, ils peuvent s'informer des procédures relatives à l'établissement des faits et en tenir compte dans la mesure du possible.

4. Les parties au différend fourniront toutes facilités nécessaires pour la conduite efficace de la procédure.

5. L'absence ou le défaut d'une partie au différend ne fait pas obstacle à la procédure.

Article 7

1. La sentence du tribunal arbitral est motivée. Elle est définitive et obligatoire pour les parties au différend.

2. Tout différend qui pourrait surgir entre les parties concernant l'interprétation ou l'exécution de la sentence peut être soumis par la partie la plus diligente au tribunal arbitral qui l'a rendue ou, si ce dernier ne peut en être saisi, à un autre tribunal arbitral constitué à cet effet de la même manière que le premier.

Article 8

La Communauté économique européenne, comme toute partie contractante à la convention, est habilitée à agir comme partie requérante ou appelée devant le tribunal arbitral.

ANNEX

CONVENTION

for the prevention of marine pollution from land-based sources

THE CONTRACTING PARTIES:

RECOGNIZING that the marine environment and the fauna and flora which it supports are of vital importance to all nations;

MINDFUL that the ecological equilibrium and the legitimate uses of the sea are increasingly threatened by pollution;

CONSIDERING the recommendations of the United Nations conference on the human environment, held in Stockholm in June 1972;

RECOGNIZING that concerted action at national, regional and global levels is essential to prevent and combat marine pollution;

CONVINCED that international action to control the pollution of the sea from land-based sources can and should be taken without delay, as part of progressive and coherent measures to protect the marine environment from pollution, whatever its origin, including current efforts to combat the pollution of international waterways;

CONSIDERING that the common interests of States concerned with the same marine area should induce them to cooperate at regional or sub-regional levels;

RECALLING the convention for the prevention of marine pollution by dumping from ships and aircraft concluded in Oslo on 15 February 1972,

HAVE AGREED as follows :

Article 1

1. The Contracting Parties pledge themselves to take all possible steps to prevent pollution of the sea, by which is meant the introduction by man, directly or indirectly, of substances or energy into the marine environment (including estuaries) resulting in such deleterious effects as hazards to human health, harm to living resources and to marine ecosystems, damage to amenities or interference with other legitimate uses of the sea.

2. The Contracting Parties shall adopt individually and jointly measures to combat marine pollution from land-based sources in accordance with the provisions of the present convention and shall harmonize their policies in this regard.

Article 2

The present convention shall apply to the maritime area within the following limits:

- (a) those parts of the Atlantic and Arctic Oceans and the dependent seas which lie north of 36°

north latitude and between 42° west longitude and 51° east longitude, but excluding:

- (i) the Baltic Sea and Belts lying to the south and east of lines drawn from Hasenore Head to Griben Point, from Korshage to Spodsbjerg and from Gilbjerg Head to Kullen and
 - (ii) the Mediterranean Sea and its dependent seas as far as the point of intersection of the parallel of 36° north latitude and the meridian of 5°36' west longitude;
- (b) that part of the Atlantic Ocean north of 59° north latitude and between 44° west longitude and 42° west longitude.

Article 3

For the purpose of the present convention:

- (a) 'maritime area' means: the high seas, the territorial seas of Contracting Parties and waters on the landward side of the base lines from which the breadth of the territorial sea is measured and extending in the case of watercourses, unless otherwise decided under Article 16(c) of the present convention, up to the freshwater limit;

- (b) 'Freshwater limit' means: the place in the watercourse where, at low tide and in a period of low freshwater flow, there is an appreciable increase in salinity due to the presence of seawater;
- (c) 'pollution from land-based sources' means: the pollution of the maritime area
 - (i) through watercourses,
 - (ii) from the coast, including introduction through underwater or other pipelines,
 - (iii) from man-made structures placed under the jurisdiction of a Contracting Party within the limits of the area to which the present convention applies.

Article 4

1. The Contracting Parties undertake:
 - (a) to eliminate, if necessary by stages, pollution of the maritime area from land-based sources by substances listed in Part I of Annex A to the present convention;
 - (b) to limit strictly pollution of the maritime area from land-based sources by substances listed in Part II of Annex A to the present convention.
2. In order to carry out the undertakings in paragraph 1 of this Article, the Contracting Parties, jointly or individually as appropriate, shall implement programmes and measures:
 - (a) for the elimination, as a matter of urgency, of pollution of the maritime area from land-based sources by substances listed in Part I of Annex A to the present convention;
 - (b) for the reduction or, as appropriate, elimination of pollution of the maritime area from land-based sources by substances listed in Part II of Annex A to the present convention. These substances shall be discharged only after approval has been granted by the appropriate authorities within each Contracting State. Such approval shall be periodically reviewed.

3. The programmes and measures adopted under paragraph 2 of this Article shall include, as appropriate, specific regulations or standards governing the quality of the environment, discharges into the maritime area, such discharges into watercourses as affect the maritime area, and the composition and use of substances and products. These programmes and measures shall take into account the latest technical developments.

The programmes shall contain time limits for their completion.

4. The Contracting Parties may, furthermore, jointly or individually as appropriate, implement programmes or measures to forestall, reduce or eliminate pollution of the maritime area from land-based sources by a substance not then listed in Annex A to the present convention, if scientific evidence has established that a serious hazard may be created in the maritime area by that substance and if urgent action is necessary.

Article 5

1. The Contracting Parties undertake to adopt measures to forestall and, as appropriate, eliminate pollution of the maritime area from land-based sources by radioactive substances referred to in Part III of Annex A to the present convention.
2. Without prejudice to their obligations under other treaties and conventions, in implementing this undertaking the Contracting Parties shall:
 - (a) take full account of the recommendations of the appropriate international organizations and agencies;
 - (b) take account of the monitoring procedures recommended by these international organizations and agencies;
 - (c) coordinate their monitoring and study of radioactive substances in accordance with Articles 10 and 11 of the present convention.

Article 6

1. With a view to preserving and enhancing the quality of the marine environment, the Contracting Parties, without prejudice to the provisions of Article 4, shall endeavour:
 - (a) to reduce existing pollution from land-based sources;
 - (b) to forestall any new pollution from land-based sources, including that which derives from new substances.
2. In implementing this undertaking, the Contracting Parties shall take account of:
 - (a) the nature and quantities of the pollutants under consideration;
 - (b) the level of existing pollution;
 - (c) the quality and absorptive capacity of the receiving waters of the maritime area;
 - (d) the need for an integrated planning policy consistent with the requirement of environmental protection.

Article 7

The Contracting Parties agree to apply the measures they adopt in such a way as to avoid increasing pollution:

- in the seas outside the area to which the present convention applies;
- in the maritime area covered by the present convention, originating otherwise than from land-based sources.

Article 8

No provision of the present convention shall be interpreted as preventing the Contracting Parties from taking more stringent measures to combat marine pollution from land-based sources.

Article 9

1. When pollution from land-based sources originating from the territory of a Contracting Party by substances not listed in Part I of Annex A to the present convention is likely to prejudice the interests of one or more of the other parties to the present convention, the Contracting Parties concerned undertake to enter into consultation, at the request of any one of them, with a view to negotiating a cooperation agreement.

2. At the request of any Contracting Party concerned, the Commission referred to in Article 15 of the present convention shall consider the question and may make recommendations with a view to reaching a satisfactory solution.

3. The special agreements specified in paragraph 1 of this Article may, among other things, define the areas to which they shall apply, the quality objectives to be achieved, and the methods for achieving these objectives including methods for the application of appropriate standards and the scientific and technical information to be collected.

4. The Contracting Parties signatory to these special agreements shall, through the medium of the Commission, inform the other Contracting Parties of their purport and of the progress made in putting them into effect.

Article 10

The Contracting Parties agree to establish complementary or joint programmes of scientific and technical research, including research into the best methods of eliminating or replacing noxious sub-

stances so as to reduce marine pollution from land-based sources, and to transmit to each other the information so obtained. In doing so they shall have regard to the work carried out, in these fields, by the appropriate international organizations and agencies.

Article 11

The Contracting Parties agree to set up progressively and to operate within the area covered by the present convention a permanent monitoring system allowing:

- the earliest possible assessment of the existing level of marine pollution;
- the assessment of the effectiveness of measures for the reduction of marine pollution from land-based sources taken under the terms of the present conventions.

For this purpose the Contracting Parties shall lay down the ways and means of pursuing individually or jointly systematic and *ad hoc* monitoring programmes. These programmes shall take into account the deployment of research vessels and other facilities in the monitoring area.

The programmes shall take into account similar programmes pursued in accordance with conventions already in force and by the appropriate international organizations and agencies.

Article 12

1. Each Contracting Party undertakes to ensure compliance with the provisions of this convention and to take in its territory appropriate measures to prevent and punish conduct in contravention of the provisions of the present convention.

2. The Contracting Parties shall inform the Commission of the legislative and administrative measures they have taken to implement the provisions of the preceding paragraph.

Article 13

The Contracting Parties undertake to assist one another as appropriate to prevent incidents which may result in pollution from land-based sources, to minimize and eliminate the consequences of such incidents, and to exchange information to that end.

Article 14

1. The provisions of the present convention may not be invoked against a Contracting Party to the

extent that the latter is prevented, as a result of pollution having its origin in the territory of a non-contracting State, from ensuring their full application.

2. However, the said Contracting Party shall endeavour to cooperate with the non-contracting State so as to make possible the full application of the present convention.

Article 15

A Commission composed of representatives of each of the Contracting Parties is hereby established. The Commission shall meet at regular intervals and at any time when due to special circumstances it is so decided in accordance with its rules of procedure.

Article 16

It shall be the duty of the Commission:

- (a) to exercise overall supervision over the implementation of the present convention;
- (b) to review generally the condition of the seas within the area to which the present convention applies, the effectiveness of the control measures being adopted and the need for any additional or different measures;
- (c) to fix, if necessary, on the proposal of the Contracting Party or Parties bordering on the same watercourse and following a standard procedure, the limit to which the maritime area shall extend in that watercourse;
- (d) to draw up, in accordance with Article 4 of the present convention, programmes and measures for the elimination or reduction of pollution from land-based sources;
- (e) to make recommendations in accordance with the provisions of Article 9;
- (f) to receive and review information and distribute it to the Contracting Parties in accordance with the provisions of Articles 11, 12 and 17 of the present convention;
- (g) to make, in accordance with Article 18, recommendations regarding any amendment to the lists of substances included in Annex A to the present convention;
- (h) to discharge such other functions, as may be appropriate, under the terms of the present convention.

Article 17

The Contracting Parties, in accordance with a standard procedure, shall transmit to the Commission:

- (a) the results of monitoring pursuant to Article 11;

- (b) the most detailed information available on the substances listed in the Annexes to the present convention and liable to find their way into the maritime area.

The Contracting Parties shall endeavour to improve progressively techniques for gathering such information which can contribute to the revision of the pollution reduction programmes drawn up in accordance with Article 4 of the present convention.

Article 18

1. The Commission shall draw up its own Rules of Procedure which shall be adopted by unanimous vote.

2. The Commission shall draw up its own Financial Regulations which shall be adopted by unanimous vote.

3. The Commission shall adopt, by unanimous vote, programmes and measures for the reduction or elimination of pollution from land-based sources as provided for in Article 4, programmes for scientific research and monitoring as provided for in Articles 10 and 11, and decisions under Article 16(c).

The programmes and measures shall commence for and be applied by all Contracting Parties 200 days after their adoption, unless the Commission specifies another date.

Should unanimity not be attainable, the Commission may nonetheless adopt a programme or measures by a three-quarters majority vote of its members. The programmes or measures shall commence for those Contracting Parties which voted for them 200 days after their adoption, unless the Commission specifies another date, and for any other Contracting Party after it has explicitly accepted the programme or measures, which it may do at any time.

4. The Commission may adopt recommendations for amendments to Annex A to the present convention by a three-quarters majority vote of its members and shall submit them for the approval of the Governments of the Contracting Parties. Any Government of a Contracting Party that is unable to approve an amendment shall notify the depositary Government in writing within a period of 200 days after the adoption of the recommendation of amendment in the Commission. Should no such notification be received, the amendment shall enter into force for all Contracting Parties 230 days after the vote in the Commission. The depositary Government shall notify the Contracting Parties as soon as possible of the receipt of any notification.

Article 19

Within the areas of its competence, the European Economic Community is entitled to a number of votes equal to the number of its Member States which are Contracting Parties to the present convention.

The European Economic Community shall not exercise its right to vote in cases where its Member States exercise theirs and conversely.

Article 20

The depositary Government shall convene the first meeting of the Commission as soon as possible after the coming into force of the present convention.

Article 21

Any dispute between Contracting Parties relating to the interpretation or application of the present convention, which cannot be settled otherwise by the parties concerned, for instance by means of inquiry or conciliation within the Commission, shall, at the request of any of those parties, be submitted to arbitration under the conditions laid down in Annex B to the present convention.

Article 22

The present convention shall be open for signature at Paris, from 4 June 1974 to 30 June 1975, by the States invited to the diplomatic conference on the convention for the prevention of marine pollution from land-based sources, held at Paris, and by the European Economic Community.

Article 23

The present convention shall be subject to ratification, acceptance or approval. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Government of the French Republic.

Article 24

1. After 30 June 1975, the present convention shall be open for accession by States referred to in Article 22 and by the European Economic Community.

2. The present convention shall also be open for accession from the same date by any other Contracting Party to the convention for the prevention of marine pollution by dumping from ships and aircraft, opened for signature at Oslo on 15th February 1972.

3. From the date of its entry into force, the present convention shall be open for accession by any State not referred to in Article 22, located upstream on watercourses crossing the territory of one or more Contracting Parties to the present convention and reaching the maritime area defined in Article 2.

4. The Contracting Parties may unanimously invite other States to accede to the present convention. In that case the maritime area in Article 2 may, if necessary, be amended in accordance with Article 27 of the present convention.

5. The instruments of accession shall be deposited with the Government of the French Republic.

Article 25

1. The present convention shall come into force on the thirtieth day following the date of deposit of the seventh instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

2. For each Party ratifying, accepting or approving the present convention or acceding to it after the deposit of the seventh instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the present convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit by that party of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 26

At any time after the expiry of two years from the date of coming into force of the present convention in relation to any Contracting Party such party may withdraw from the convention by notice in writing to the depositary Government. Such notice shall take effect one year after the date on which it is received.

Article 27

1. The depositary Government shall, at the request of the Commission on a decision taken by a two-thirds majority of its members, call a conference for the purpose of revising or amending the present convention.

2. Upon accession by a State as provided for in paragraphs 2, 3 and 4 of Article 24, the maritime area in Article 2 may be amended upon a proposal by the Commission adopted by a unanimous vote. These amendments shall enter into force after unanimous approval by the Contracting Parties.

Article 28

The depositary Government shall inform the Contracting Parties and those referred to in Article 22 :

- (a) of signatures to the present convention, of the deposits of instruments of ratification, acceptance, approval or accession, and of notices of withdrawal in accordance with Articles 22, 23, 24 and 26;
- (b) of the date on which the present convention comes into force in accordance with Article 25;
- (c) of the receipt of notifications of approval or objection, and of the entry into force of amend-

ments to the present convention and its Annexes, in accordance with Articles 18 and 27.

Article 29

The original of the present convention of which the French and English texts shall be equally authentic, shall be deposited with the Government of the French Republic which shall send certified copies thereof to the Contracting Parties and the States referred to in Article 22 and shall deposit a certified copy with the Secretary General of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the United Nations Charter.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, duly authorized by their respective Governments, have signed this convention.

Done at Paris, 4 June 1974.

ANNEX A

The allocation of substances to Parts I, II and III below takes account of the following criteria:

- (a) persistence;
- (b) toxicity or other noxious properties;
- (c) tendency to bio-accumulation.

These criteria are not necessarily of equal importance for a particular substance or group of substances, and other factors, such as the location and quantities of the discharge, may need to be considered.

PART I

The following substances are included in this part:

- (i) because they are not readily degradable or rendered harmless by natural processes; and
- (ii) because they may either:
 - (a) give rise to dangerous accumulation of harmful material in the food chain, or
 - (b) endanger the welfare of living organisms causing undesirable changes in the marine eco-systems, or
 - (c) interfere seriously with the harvesting of sea foods or with other legitimate uses of the sea; and
- (iii) because it is considered that pollution by these substances necessitates urgent action:
 - 1. organohalogen compounds and substances which may form such compounds in the marine environment, excluding those which are biologically harmless, or which are rapidly converted in the sea into substances which are biologically harmless;
 - 2. mercury and mercury compounds;
 - 3. cadmium and cadmium compounds;
 - 4. persistent synthetic materials which may float, remain in suspension or sink, and which may seriously interfere with any legitimate use of the sea;
 - 5. persistent oils and hydrocarbons of petroleum origin.

PART II

The following substances are included in this part because, although exhibiting similar characteristics to the substances in Part I and requiring strict control, they seem less noxious or are more readily rendered harmless by natural processes:

- 1. organic compounds of phosphorus, silicon, and tin and substances which may form such compounds in the marine environment, excluding those which are biologically harmless, or which are rapidly converted in the sea into substances which are biologically harmless.
- 2. elemental phosphorus.
- 3. non-persistent oils and hydrocarbons of petroleum origin.
- 4. the following elements and their compounds:
 - arsenic,
 - chromium,
 - copper,
 - lead,
 - nickel,
 - zinc.
- 5. substances which have been agreed by the Commission as having a deleterious effect on the taste and/or smell of products derived from the marine environment for human consumption.

PART III

The following substances are included in this part because, although they display characteristics similar to those of substances listed in Part I and should be subject to stringent controls with the aim of preventing and, as appropriate, eliminating the pollution which they cause, they are already the subject of research, recommendations and, in some cases, measures under the auspices of several international organizations and institutions; those substances are subject to the provisions of Article 5:

- radioactive substances, including wastes.

ANNEX B

Article 1

Unless the parties to the dispute decide otherwise, the arbitration procedure shall be in accordance with the provisions of this Annex.

Article 2

1. At the request addressed by one Contracting Party to another Contracting Party in accordance with Article 21 of the convention, an arbitral tribunal shall be constituted: The request for arbitration shall state the subject matter of the application including in particular the Articles of the convention, the interpretation or application of which is in dispute.

2. The claimant shall inform the Commission that he has requested the setting up of an arbitral tribunal, stating the name of the other party to the dispute and the Articles of the convention the interpretation or application of which is in his opinion in dispute. The Commission shall forward the information thus received to all Contracting Parties to the convention.

Article 3

The arbitral tribunal shall consist of three members: each of the parties to the dispute shall appoint an arbitrator; the two arbitrators so appointed shall designate by common agreement the third arbitrator who shall be the chairman of the tribunal. The latter shall not be a national of one of the parties to the dispute, nor have his usual place of residence in the territory of one of these parties, nor be employed by any of them, nor have dealt with the case in any other capacity.

Article 4

1. If the chairman of the arbitral tribunal has not been designated within two months of the appointment of the second arbitrator, the Secretary-General of the United Nations shall, at the request of either party, designate him within a further two months' period.

2. If one of the parties to the dispute does not appoint an arbitrator within two months of receipt of the request, the other party may inform the Secretary-General of the United Nations who shall designate the chairman of the arbitral tribunal within a further two months' period. Upon designation, the chairman of the arbitral tribunal shall request the party which has not appointed an arbitrator to do so within two months. After such period, he shall inform the Secretary-General of the

United Nations who shall make this appointment within a further two months' period.

Article 5

1. The arbitral tribunal shall decide according to the rules of international law and, in particular, those of this convention.

2. Any arbitral tribunal constituted under the provisions of this Annex shall draw up its own rules of procedure.

Article 6

1. The decisions of the arbitral tribunal, both on procedure and on substance, shall be taken by majority voting of its members.

2. The tribunal may take all appropriate measures in order to establish the facts. It may, at the request of one of the parties, recommend essential interim measures of protection.

3. If two or more arbitral tribunals constituted under the provisions of this Annex are seized of requests with identical or similar subjects, they may inform themselves of the procedures for establishing the facts and take them into account as far as possible.

4. The parties to the dispute shall provide all facilities necessary for the effective conduct of the proceedings.

5. The absence or default of a party to the dispute shall not constitute an impediment to the proceedings.

Article 7

1. The award of the arbitral tribunal shall be accompanied by a statement of reasons. It shall be final and binding upon the parties to the dispute.

2. Any dispute which may arise between the parties concerning the interpretation or execution of the award may be submitted by either party to the arbitral tribunal which made the award or, if the latter cannot be seized thereof, to another arbitral tribunal constituted for this purpose in the same manner as the first.

Article 8

The European Economic Community, like any Contracting Party to the present convention, has the right to appear as applicant or respondent before the arbitral tribunal.

BIJLAGE

(VERTALING) ⁽¹⁾

VERDRAG

ter voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land

DE VERDRAGSLUITENDE PARTIJEN,

ZICH BEWUST van het vitale belang voor alle volken van het mariene milieu en van de daarvan levende fauna en flora;

INDACHTIG dat het ecologisch evenwicht en het rechtmatig gebruik van de zee in toenemende mate worden bedreigd door verontreiniging;

IN AANMERKING NEMEND de aanbevelingen van de Milieuconferentie van de Verenigde Naties, die in juni 1972 te Stockholm is bijeengekomen;

ERKENNENDE dat gezamenlijk optreden op nationaal, regionaal en mondiaal niveau noodzakelijk is om verontreiniging van de zeeën te voorkomen en te bestrijden;

DE OVERTUIGING TOEGEDAAN dat onverwijld internationale maatregelen kunnen en moeten worden getroffen ten einde de verontreiniging van de zee vanaf het land te beteugelen, als onderdeel van een voortvarend en samenhangend programma ter bescherming van het mariene milieu tegen verontreiniging, ongeacht haar oorsprong, daarbij inbegrepen de huidige pogingen tot bestrijding van de verontreiniging van de internationale waterlopen;

OVERWEGENDE dat de gemeenschappelijke belangen van de bij een zelfde mariene zone betrokken Staten hen moeten brengen tot samenwerking op regionaal of sub-regionaal niveau;

HERINNEREND aan het op 15 februari 1972 te Oslo gesloten Verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee ten gevolge van het storten uit schepen en luchtvaartuigen,

ZIJN ALS VOLGT OVEREENGEKOMEN:

Artikel 1

1. De Verdragsluitende Partijen verbinden zich tot het nemen van alle mogelijke maatregelen ter voorkoming van verontreiniging van de zee, wat wil zeggen het direct of indirect door de mens brengen van stoffen of energie in het mariene milieu (met inbegrip van de estuaria), ten gevolge waarvan de gezondheid van de mens in gevaar wordt gebracht, het leven en de ecosystemen in de zee worden geschaad, de mogelijkheden tot recreatie kunnen worden aangetast of een ander rechtmatig gebruik van de zee kan worden verhinderd.

2. De Verdragsluitende Partijen zullen afzonderlijk en gezamenlijk maatregelen treffen om de verontreiniging van de zee vanaf het land overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag te bestrijden en zij zullen hun beleid te dien einde harmoniseren.

Artikel 2

Dit Verdrag is van toepassing op de als volgt begrensde maritieme zone:

a) de delen van de Atlantische Oceaan en de Noordelijke IJszee en de hiertoe behorende zeeën ten

noorden van 36° noorderbreedte en tussen 42° westerlengte en 51° oosterlengte, met uitzondering van:

i) de Oostzee en de Belten, ten zuiden en ten oosten van de lijnen getrokken van Hasenörevoorland naar Punt Gribben, van Korshage naar Spodsbjerg en van Gilbjerg-voorland tot de Kullen; en

ii) de Middellandse Zee en bijbehorende zeeën tot aan het snijpunt van de breedtegraad van 36° noorderbreedte en de lengtegraad van 5°36' westerlengte;

b) het deel van de Atlantische Oceaan dat is gelegen ten noorden van 59° noorderbreedte en tussen 44° westerlengte en 42° westerlengte.

Artikel 3

In dit Verdrag betekent:

a) „maritieme zone”: de volle zee, de territoriale zeeën van de Verdragsluitende Partijen en de wateren binnen de basislijn, die dient om de breedte van de territoriale zee te meten en die zich in geval van waterlopen uitstrekt tot aan de zoetwatergrens, tenzij op grond van artikel 16, sub c), van dit Verdrag anders is bepaald;

⁽¹⁾ Alleen de Engelse en de Franse teksten zijn authentiek.

- b) „zoetwatergens”: de plaats in de waterloop waar bij laag water en in tijden van geringe afvloeiing van zoet water het zoutgehalte merkbaar stijgt ten gevolge van de aanwezigheid van zeewater;
- c) „verontreiniging vanaf het land”: de verontreiniging van de maritieme zone
 - i) via de waterlopen,
 - ii) vanaf de kust, daarbij inbegrepen verontreiniging door lozing met behulp van buizen onder het zee-oppervlak en andere buizen,
 - iii) vanaf kunstmatige bouwwerken, die vallen onder de rechtsmacht van een Verdragsluitende Partij en die zich bevinden binnen de grenzen van de zone waarop dit Verdrag van toepassing is.

Artikel 4

1. De Verdragsluitende Partijen verbinden zich tot:

- a) het uitbannen — indien noodzakelijk in fasen — van verontreiniging van de maritieme zone vanaf het land door in deel I van bijlage A bij dit Verdrag genoemde stoffen;
- b) het streng beperken van de verontreiniging van de maritieme zone vanaf het land door in deel II van bijlage A bij dit Verdrag genoemde stoffen.

2. Voor de uitvoering van het bepaalde in het eerste lid van dit artikel, verwezenlijken de Verdragsluitende Partijen gezamenlijk of afzonderlijk, naar gelang van de situatie, programma's en maatregelen ten einde:

- a) de verontreiniging van de maritieme zone vanaf het land veroorzaakt door de in deel I van bijlage A bij dit Verdrag genoemde stoffen ten spoedigste uit te bannen;
- b) de verontreiniging van de maritieme zone vanaf het land veroorzaakt door de in deel II van bijlage A bij dit Verdrag genoemde stoffen te beperken of eventueel uit te bannen. Deze stoffen kunnen slechts worden geloosd met goedkeuring van de bevoegde autoriteiten van iedere Verdragsluitende Staat. Deze goedkeuring dient geregeld opnieuw te worden bezien.

3. De ingevolge het tweede lid van dit artikel aangenomen programma's en maatregelen omvatten eventueel specifieke verordeningen of normen, die betrekking hebben op de kwaliteit van het milieu, op lozingen in de maritieme zone, op die lozingen in de waterlopen die van invloed zijn op de maritieme zone, en op de samenstelling en het gebruik van stoffen en produkten. Deze programma's en maatregelen houden rekening met de meest recente technische vorderingen.

In de programma's worden de uitvoeringstermijnen vastgesteld.

4. De Verdragsluitende Partijen kunnen bovendien gezamenlijk of afzonderlijk, naar gelang van de situatie, programma's of maatregelen uitvoeren om de verontreiniging van de maritieme zone vanaf het land door een niet in bijlage A bij dit Verdrag opgenomen stof te voorkomen, te beperken of uit te bannen, indien de wetenschappelijke gegevens hebben uitgewezen dat deze stof een ernstig gevaar kan vormen voor de maritieme zone en als er dringend maatregelen dienen te worden getroffen.

Artikel 5

1. De Verdragsluitende Partijen verbinden zich tot het aannemen van maatregelen ten einde verontreiniging van de maritieme zone vanaf het land door radioactieve stoffen, genoemd in deel III van bijlage A bij dit Verdrag te voorkomen en eventueel uit te bannen.

2. Onverminderd hun uit andere verdragen en overeenkomsten voortvloeiende verplichtingen dienen de Verdragsluitende Partijen bij de uitvoering van deze verbintenis:

- a) ten volle rekening te houden met de aanbevelingen van de bevoegde internationale organisaties en instellingen;
- b) rekening te houden met de door deze internationale organisaties en instellingen aanbevolen procedures van toezicht;
- c) hun toezicht op en hun bestudering van de radioactieve stoffen overeenkomstig de artikelen 10 en 11 van dit Verdrag te coördineren.

Artikel 6

1. Ten einde de kwaliteit van het mariene milieu te behouden en te verbeteren, verbinden de Verdragsluitende Partijen zich ertoe, onverminderd de bepalingen van artikel 4, te streven naar:

- a) beperking van de huidige verontreiniging vanaf het land;
- b) voorkoming van nieuwe verontreiniging vanaf het land, met inbegrip van verontreiniging door nieuwe stoffen.

2. Bij de uitvoering van deze verbintenis houden de Verdragsluitende Partijen rekening met:

- a) de aard en de hoeveelheden van de desbetreffende verontreinigende stoffen;
- b) de stand van de huidige verontreiniging;
- c) de kwaliteit en de absorptiemogelijkheid van de ontvangende wateren van de maritieme zone;
- d) de noodzaak tot een geïntegreerd ruimtelijk ordeningsbeleid, dat verenigbaar is met de eisen te stellen aan de bescherming van het milieu.

Artikel 7

De Verdragsluitende Partijen komen overeen de door hen aan te nemen maatregelen op zodanige wijze uit te voeren dat:

- de verontreiniging van de zeeën gelegen buiten de zone waarop dit Verdrag van toepassing is, niet toeneemt;
- de verontreiniging van andere oorsprong dan die welke afkomstig is van het land, in de onder dit Verdrag vallende maritieme zone niet toeneemt.

Artikel 8

Geen van de bepalingen van dit Verdrag kan worden uitgelegd als een belemmering voor de Verdragsluitende Partijen om strengere maatregelen te treffen ten aanzien van de strijd tegen de verontreiniging van de zee vanaf het land.

Artikel 9

1. Wanneer bij de verontreiniging vanaf het land, afkomstig van het grondgebied van een Verdragsluitende Partij en veroorzaakt door niet in deel I van bijlage A bij dit Verdrag genoemde stoffen, de belangen van een of meer andere Partijen bij dit Verdrag dreigen te worden betrokken, verbinden de betrokken Verdragsluitende Partijen zich op verzoek van een van hen ertoe in overleg te treden ten einde een akkoord tot samenwerking tot stand te brengen.

2. Op verzoek van een betrokken Verdragsluitende Partij wordt de zaak bestudeerd door de in artikel 15 van dit Verdrag genoemde Commissie, die aanbevelingen kan doen ten einde tot een bevredigende oplossing te komen.

3. In de in het eerste lid van dit artikel bedoelde speciale akkoorden kunnen onder andere de zones worden vastgesteld waarop deze van toepassing zijn, de doelstellingen ten aanzien van de te bereiken kwaliteit en de middelen ter verwezenlijking van deze doelstellingen, met inbegrip van de methodes voor de toepassing van de passende normen alsmede de te vergaren wetenschappelijke en technische gegevens.

4. De Verdragsluitende Partijen die deze akkoorden ondertekenen, stellen door tussenkomst van de Commissie de andere Verdragsluitende Partijen in kennis van de strekking hiervan en van de bij de uitvoering van deze akkoorden geboekte voorde-
ringen.

Artikel 10

De Verdragsluitende Partijen komen overeen aanvullende of gezamenlijke programma's op te stellen voor wetenschappelijk en technisch onderzoek, daarbij inbegrepen het onderzoek naar de beste methoden tot uitbanning of vervanging van schade-

lijke stoffen, ten einde te komen tot vermindering van de verontreiniging van de zee vanaf het land; zij komen overeen elkaar wederzijds de aldus verkregen gegevens te verstrekken. Daarbij zullen zij rekening houden met de werkzaamheden die op deze gebieden door de bevoegde internationale organisaties en instellingen zijn verricht.

Artikel 11

De Verdragsluitende Partijen komen overeen in de zone waarop dit Verdrag van toepassing is, geleidelijk een permanent waarnemingsnet tot stand te brengen en te exploiteren ten einde:

- zo snel mogelijk de heersende graad van verontreiniging van de zee vast te stellen;
- na te gaan in hoeverre de uit hoofde van dit Verdrag genomen maatregelen ter beperking van de verontreiniging van de zee vanaf het land doeltreffend zijn.

Hiertoe stellen de Verdragsluitende Partijen de praktische modaliteiten vast van de afzonderlijk of gemeenschappelijk uit te voeren programma's voor systematisch en incidenteel toezicht. In die programma's wordt rekening gehouden met de aanwezigheid van onderzoekschepen en andere apparatuur in de zone van toezicht.

In de programma's wordt rekening gehouden met soortgelijke programma's uitgevoerd in het kader van de reeds van kracht zijnde verdragen en door de bevoegde internationale organisaties en instellingen.

Artikel 12

1. Ieder van de Verdragsluitende Partijen verbindt zich ertoe te waken over de naleving van de bepalingen van dit Verdrag en op haar grondgebied de passende maatregelen te treffen ter voorkoming en vervolging van elk gedrag dat strijdig is met de bepalingen van dit Verdrag.

2. De Verdragsluitende Partijen stellen de Commissie in kennis van de wettelijke en administratieve maatregelen die worden vastgesteld met het oog op de toepassing van de in het voorgaande lid genoemde bepalingen.

Artikel 13

De Verdragsluitende Partijen verbinden zich ertoe elkaar zo nodig onderling te steunen om ongevallen te voorkomen die zouden kunnen leiden tot verontreiniging vanaf het land, om de gevolgen van zodanige ongevallen tot een minimum terug te brengen en uit te bannen en om te dien einde gegevens uit te wisselen.

Artikel 14

1. De bepalingen van dit Verdrag kunnen niet worden gebruikt tegen een Verdragsluitende Partij,

voor zover deze, ten gevolge van de omstandigheid dat de verontreiniging afkomstig is van het grondgebied van een niet-Verdragsluitende Staat, verhinderd zou zijn de volledige toepassing van die bepalingen te waarborgen.

2. Deze Verdragsluitende Partij zal er evenwel naar streven met genoemde Staat samen te werken ten einde de volledige toepassing van dit Verdrag mogelijk te maken.

Artikel 15

Bij dit Verdrag wordt een Commissie in het leven geroepen bestaande uit vertegenwoordigers van ieder van de Verdragsluitende Partijen. De Commissie komt met regelmatige tussenperiodes bijeen en op elk ogenblik waarop hiertoe, op grond van buitengewone omstandigheden, overeenkomstig het Huishoudelijk Reglement wordt besloten.

Artikel 16

De Commissie heeft tot taak:

- a) algemeen toezicht uitoefenen op de uitvoering van dit Verdrag;
- b) een algemeen onderzoek instellen naar de toestand van de binnen de grenzen van de zone waarop dit Verdrag van toepassing is gelegen zeeën, naar de doeltreffendheid van de aangenomen controlemaatregelen, alsook naar de noodzaak tot het treffen van aanvullende of afwijkende maatregelen;
- c) het eventueel vaststellen volgens een standaard-procedure en op voorstel van de aan een zelfde waterloop gelegen Verdragsluitende Partij of Partijen, van de grens tot waar de maritieme zone in die waterloop zich zal uitstrekken.
- d) het opstellen, overeenkomstig artikel 4 van dit Verdrag, van de programma's en maatregelen tot uitbanning of beperking van de verontreiniging vanaf het land;
- e) het doen van aanbevelingen overeenkomstig het bepaalde in artikel 9;
- f) het bijeenbrengen en bestuderen van gegevens en het rondzenden hiervan aan de Verdragsluitende Partijen overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 11, 12 en 17 van dit Verdrag;
- g) het doen van aanbevelingen, overeenkomstig artikel 18, betreffende de eventuele wijzigingen in de lijsten van stoffen, die zijn opgenomen in bijlage A bij dit Verdrag;
- h) het vervullen van alle andere functies voor zover dit nodig mocht zijn krachtens dit Verdrag.

Artikel 17

De Verdragsluitende Partijen doen overeenkomstig een standaard-procedure aan de Commissie toekomen:

- a) de resultaten van het toezicht, bedoeld in artikel 11;

- b) de beschikbare gegevens, in zo gedetailleerd mogelijke vorm, betreffende de in de bijlagen bij dit Verdrag genoemde stoffen, die in de maritieme zone terecht zouden kunnen komen.

De Verdragsluitende Partijen streven naar geleidelijke verbetering van de technieken voor het bijeenbrengen van deze gegevens, die kunnen bijdragen tot herziening van de overeenkomstig artikel 4 van dit Verdrag opgestelde programma's ter vermindering van de verontreiniging.

Artikel 18

1. De Commissie stelt haar eigen Huishoudelijk Reglement vast, dat met eenparigheid van stemmen wordt aangenomen.

2. De Commissie stelt haar eigen Financieel Reglement op, dat met eenparigheid van stemmen wordt aangenomen.

3. De Commissie aanvaardt met eenparigheid van stemmen de in artikel 4 bedoelde programma's en maatregelen ter beperking of uitbanning van de verontreiniging vanaf het land, de programma's voor wetenschappelijk onderzoek en toezicht, bedoeld in de artikelen 10 en 11, alsmede de besluiten die worden genomen op grond van artikel 16, sub c).

De programma's en maatregelen treden voor alle Verdragsluitende Partijen in werking en worden door deze toegepast tweehonderd dagen nadat zij zijn aangenomen, tenzij de Commissie een andere datum vaststelt.

Indien geen eenparigheid van stemmen wordt bereikt, kan de Commissie niettemin een programma of maatregelen aannemen met een meerderheid van stemmen van drie vierde van haar leden. Dit programma of deze maatregelen treden in werking tweehonderd dagen na hun aanneming voor die Verdragsluitende Partijen die voor aanneming hebben gestemd, tenzij de Commissie een andere datum vaststelt, en voor iedere andere Verdragsluitende Partij nadat deze uitdrukkelijk het programma of de maatregelen heeft aanvaard, wat op ieder tijdstip kan gebeuren.

4. De Commissie kan aanbevelingen aannemen tot wijziging van bijlage A bij dit Verdrag met een meerderheid van stemmen van drie vierde van haar leden; deze aanbevelingen zullen worden onderworpen aan de goedkeuring van de Regeringen van de Verdragsluitende Partijen. Iedere Regering van een Verdragsluitende Partij die niet in staat is een wijziging goed te keuren, stelt hiervan de Depotregering schriftelijk in kennis binnen tweehonderd dagen na aanneming van de aanbeveling tot de wijziging in de Commissie. Bij ontstentenis van enigerlei kennisgeving van dien aard treedt de wijziging voor alle Verdragsluitende Partijen in werking tweehonderd dertig dagen na de stemming in de Commissie. De Depotregering stelt de Verdragsluitende Partijen zo spoedig mogelijk in kennis van de ontvangst van elke kennisgeving.

Artikel 19

Op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen, oefent de Europese Economische Gemeenschap haar stemrecht uit met een aantal stemmen dat gelijk is aan het aantal van haar Lid-Staten die Verdragsluitende Partij zijn bij dit Verdrag.

De Europese Economische Gemeenschap oefent niet haar stemrecht uit in gevallen waarin haar Lid-Staten hun stemrecht uitoefenen en omgekeerd.

Artikel 20

Zo spoedig mogelijk na de inwerkingtreding van dit Verdrag roept de Depotregering de eerste vergadering van de Commissie bijeen.

Artikel 21

Ieder geschil tussen Verdragsluitende Partijen met betrekking tot de uitlegging of de toepassing van dit Verdrag dat niet door de Partijen bij het geschil kan worden beslecht op andere wijze, zoals door een onderzoek of verzoening binnen de Commissie, wordt op verzoek van een van deze Partijen voorgelegd aan een scheidsgerecht onder de in bijlage B, bij dit Verdrag vastgestelde voorwaarden.

Artikel 22

Dit Verdrag is van 4 juni 1974 tot 30 juni 1975 te Parijs opengesteld voor ondertekening door Staten die zijn uitgenodigd voor de te Parijs gehouden diplomatieke Conferentie inzake het Verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land, alsook voor ondertekening door de Europese Economische Gemeenschap.

Artikel 23

Dit Verdrag dient te worden bekrachtigd, aanvaard of goedgekeurd. De akten van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring dienen te worden nedergelegd bij de Regering van de Franse Republiek.

Artikel 24

1. Na 30 juni 1975 wordt dit Verdrag opengesteld voor toetreding door de in artikel 22 bedoelde Staten, alsmede voor toetreding door de Europese Economische Gemeenschap.

2. Dit Verdrag zal met ingang van dezelfde datum tevens worden opengesteld voor toetreding door iedere andere Verdragsluitende Partij bij het Verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee ten gevolge van het storten uit schepen en luchtvaartuigen, dat op 15 februari 1972 te Oslo voor ondertekening werd opengesteld.

3. Met ingang van het tijdstip van inwerkingtreding zal dit Verdrag worden opengesteld voor toetreding door iedere niet in artikel 22 bedoelde Staat die is gelegen aan de bovenloop van de waterlopen die stromen door het grondgebied van een of meer Verdragsluitende Partijen bij dit Verdrag, en die uitmonden in de maritieme zone van artikel 2.

4. De Verdragsluitende Partijen kunnen met eenparigheid van stemmen andere Staten uitnodigen tot dit Verdrag toe te treden. In dat geval kan de in artikel 2 omschreven maritieme zone zo nodig worden gewijzigd overeenkomstig artikel 27 van dit Verdrag.

5. De akten van toetreding dienen te worden nedergelegd bij de Regering van de Franse Republiek.

Artikel 25

1. Dit Verdrag treedt in werking op de dertigste dag volgend op de datum van nederlegging van de zevende akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding.

2. Voor elke Partij die dit Verdrag bekrachtigt, aanvaardt of goedkeurt of daartoe toetreedt na de nederlegging van de zevende akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, treedt dit Verdrag in werking op de dertigste dag volgende op de nederlegging van de akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding van deze Partij.

Artikel 26

Na een termijn van twee jaar, te rekenen van de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag ten aanzien van een Verdragsluitende Partij, kan die Partij te allen tijde dit Verdrag opzeggen door middel van een schriftelijke kennisgeving gericht aan de Depotregering. De opzegging wordt van kracht een jaar na de datum van ontvangst.

Artikel 27

1. De Depotregering roept op een met een twee derde meerderheid aangenomen verzoek van de Commissie een conferentie bijeen tot herziening of wijziging van dit Verdrag.

2. Bij toetreding van een Staat onder de in artikel 24, lid 2, 3 en 4 bepaalde voorwaarden kan de maritieme zone van artikel 2 op voorstel van de Commissie bij eenparigheid van stemmen worden gewijzigd. Deze wijzigingen treden in werking na eenparige goedkeuring door de Verdragsluitende Partijen.

Artikel 28

De Depotregering geeft de Verdragsluitende Partijen en de in artikel 22 bedoelde partijen kennis van:

- a) de ondertekeningen van dit Verdrag, de nederlegging van de akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding en de kennisgevingen van opzegging overeenkomstig de artikelen 22, 23, 24 en 26;
- b) de datum waarop dit Verdrag in werking treedt overeenkomstig artikel 25;
- c) de nederlegging van de kennisgevingen van goedkeuring en bezwaar en de inwerkingtreding van

de wijzigingen op dit Verdrag en zijn bijlagen in overeenstemming met de artikelen 18 en 27.

Artikel 29

Het origineel van dit Verdrag, waarvan de Franse en de Engelse tekst gelijkelijk authentiek zijn, wordt nedergelegd bij de Regering van de Franse Republiek, die daarvan voor eensluidend gewaarmerkte afschriften doet toekomen aan de Verdragsluitende Partijen en aan de in artikel 22 bedoelde Staten, en die een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift zendt aan de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties ter registratie en publikatie overeenkomstig artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, hiertoe behoorlijk gemachtigd door hun onderscheiden Regeringen, dit Verdrag hebben ondertekend.

Gedaan te Parijs, de vierde juni 1974.

BIJLAGE A

Bij de hierna volgende verdeling van de stoffen over de delen I, II en III is rekening gehouden met de volgende criteria:

- a) persistentie,
- b) toxiciteit of andere schadelijke eigenschappen,
- c) de neiging tot biologische accumulatie.

Deze criteria zijn niet noodzakelijkerwijs alle even belangrijk voor een bepaalde stof of een groep stoffen en misschien moeten andere factoren in overweging worden genomen, zoals de plaats en de geloosde hoeveelheid.

DEEL I

De volgende stoffen zijn in dit deel opgenomen:

- i. omdat zij niet snel tot ontbinding overgaan of onschadelijk worden gemaakt door natuurlijke processen en
- ii. omdat zij:
 - a) een gevaarlijke opeenhoping van schadelijke stoffen in de voedselketen met zich kunnen brengen, of
 - b) de gezondheid van de levende organismen kunnen bedreigen doordat zij ongewenste veranderingen opwekken in de mariene ecosystemen, of
 - c) de winning van zeeproducten, dan wel enig ander rechtmatig gebruik van de zee ernstig kunnen schaden; en
- iii. omdat men vindt dat de verontreiniging door deze stoffen vraagt om dringende maatregelen:
 - 1. Organohalogeenvverbindingen en stoffen waaruit dergelijke verbindingen in het mariene milieu kunnen ontstaan, met uitzondering van die welke biologisch onschadelijk zijn of die welke in de zee snel worden omgezet in biologisch onschadelijke stoffen.
 - 2. Kwik en kwikverbindingen.
 - 3. Cadmium en cadmiumverbindingen.
 - 4. Persistente synthetische stoffen die kunnen drijven, zweven of zinken en die ander rechtmatig gebruik van de zee ernstig kunnen hinderen.
 - 5. Van minerale olie afgeleide persistente oliën en koolwaterstoffen.

DEEL II

De volgende stoffen zijn in dit deel opgenomen omdat zij weliswaar dezelfde kenmerken vertonen als de in deel I opgenomen stoffen en derhalve aan een strenge controle dienen te worden onderworpen, maar die toch minder schadelijk schijnen te zijn of sneller onschadelijk worden gemaakt door een natuurlijk proces:

- 1. Organische verbindingen van fosfor, silicium en tin en stoffen waaruit dergelijke verbindingen in het mariene milieu kunnen ontstaan, met uitzondering van die welke biologisch onschadelijk schijnen te zijn of die welke in de zee snel worden omgezet in biologisch onschadelijke stoffen.
- 2. Elementaire fosfor.
- 3. Van minerale olie afgeleide niet-persistente oliën en koolwaterstoffen.
- 4. De hierna volgende elementen en hun verbindingen:
 - arsenicum, — lood,
 - chroom, — nikkel,
 - koper, — zink.
- 5. Stoffen die naar de mening van de Commissie een schadelijke werking hebben op de smaak en/of de reuk van voor menselijke consumptie geschikte producten, die afkomstig zijn uit het mariene milieu.

DEEL III

De volgende stoffen zijn opgenomen in dit deel omdat zij, hoewel zij dezelfde kenmerken vertonen als de in deel I opgenomen stoffen en aan een strenge controle dienen te worden onderworpen ten einde de hierdoor veroorzaakte verontreiniging te voorkomen en zo nodig uit te bannen, reeds het voorwerp vormen van onderzoek, aanbevelingen en, eventueel, maatregelen in het kader van verscheidene internationale organisaties en instellingen;

deze stoffen zijn onderworpen aan de bepalingen van artikel 5:

- radioactieve stoffen, met inbegrip van afvalstoffen.

BIJLAGE B

Artikel 1

Tenzij de partijen bij het geschil anders besluiten, zal de scheidsrechterlijke procedure worden gevoerd met inachtneming van de bepalingen van deze bijlage.

Artikel 2

1. Op verzoek van een Verdragsluitende Partij, gericht tot een andere Verdragsluitende Partij overeenkomstig artikel 21 van het Verdrag, wordt een scheidsrecht ingesteld. Het verzoek om een scheidsrechterlijke beslissing bevat een voordracht van de zaak hierbij inbegrepen met name de artikelen van het Verdrag waarvan de uitlegging of de toepassing aan het geschil ten grondslag liggen.

2. De eisende partij stelt de Commissie in kennis van het feit dat zij de instelling van een scheidsrecht heeft verzocht, van de naam van de andere partij bij het geschil, alsmede van de artikelen van het Verdrag waarvan de uitlegging of de toepassing naar haar mening het voorwerp van het geschil vormen. De Commissie brengt de aldus verkregen gegevens ter kennis van alle Verdragsluitende Partijen bij het Verdrag.

Artikel 3

Het scheidsrecht bestaat uit drie leden; ieder van beide partijen bij het geschil wijst een scheidsman aan; de beide aldus aangewezen scheidsmannen wijzen in onderlinge overeenstemming de derde scheidsman aan, die het voorzitterschap van het gerecht op zich neemt. Deze laatste mag geen onderdaan zijn van een van de partijen bij het geschil of zijn normale verblijfplaats hebben op het grondgebied van deze partijen of in dienst staan van een van beide of zich uit anderen hoofde reeds met de zaak hebben bezighouden.

Artikel 4

1. Indien binnen twee maanden na de aanwijzing van de tweede scheidsman de voorzitter van het scheidsrecht niet is benoemd, gaat de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties op verzoek van een der partijen binnen een nieuwe periode van twee maanden over tot de benoeming.

2. Indien binnen twee maanden na de ontvangst van het verzoek een van de partijen bij het geschil niet overpaat tot aanwijzing van een scheidsman, kan de andere partij de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties hiervan in kennis stellen. Deze wijst binnen een nieuwe termijn van twee maanden de voorzitter van het scheidsrecht aan. Na te zijn aangewezen verzoekt de voorzitter van het scheidsrecht de partij die geen scheidsman heeft benoemd, dit te doen binnen een termijn van twee maanden. Na het verstrijken van deze termijn licht hij

de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties in, die binnen een nieuwe termijn van twee maanden overgaat tot de benoeming.

Artikel 5

1. Het scheidsrecht beslist overeenkomstig de regels van het internationaal recht en, in het bijzonder, van dit Verdrag.

2. Een ingevolge de bepalingen van deze bijlage ingesteld scheidsrecht stelt zelf zijn procedureregels vast.

Artikel 6

1. Het scheidsrecht beslist, zowel ten aanzien van de procedure als van de zaak zelf, met meerderheid van stemmen.

2. Het scheidsrecht kan alle passende maatregelen nemen om de feiten vast te stellen. Het kan, op verzoek van een van de partijen, de onmisbare conservatoire maatregelen aanbevelen.

3. Indien twee of meer scheidsrechten, ingesteld ingevolge de bepalingen dezer bijlage, verzoeken voorgelegd krijgen betreffende identieke of analoge zaken, kunnen zij elkaar in kennis stellen van de procedures ten aanzien van de vaststelling van de feiten en hiermede zoveel mogelijk rekening houden.

4. De partijen bij het geschil dienen alle faciliteiten te verlenen die nodig zijn voor de doeltreffende afhandeling van de procedure.

5. Afwezigheid of in gebreke blijven van een partij bij het geschil belemmert de voortgang van de procedure niet.

Artikel 7

1. De uitspraak van het scheidsrecht is met redenen omkleed. Zij is definitief en bindend voor de partijen bij het geschil.

2. Alle geschillen die zich tussen de partijen kunnen voordoen ten aanzien van de uitlegging of de uitvoering van de uitspraak, kunnen door een der partijen worden voorgelegd aan het scheidsrecht dat de uitspraak heeft gedaan of, indien dit niet beschikbaar is, aan een ander voor dit doel ingesteld scheidsrecht, dat is ingesteld op dezelfde wijze als het eerste scheidsrecht.

Artikel 8

De Europese Economische Gemeenschap is, zoals iedere Verdragsluitende Partij bij dit Verdrag, bevoegd op te treden als eisende of gedaagde partij voor het scheidsrecht.

BESLUIT VAN DE RAAD

van 3 maart 1975

inzake deelneming van de Gemeenschap aan de interimaire commissie die is ingesteld op basis van resolutie nr. III van de Conventie ter voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land

(75/438/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 235,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Overwegende dat in resolutie nr. III, gehecht aan de Slotakte van de Conventie ter voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land van 21 februari 1974 de oprichting wordt aanbevolen van een interimaire commissie, bestaande uit vertegenwoordigers van de ondertekenaars van de Conventie;

Overwegende dat bij Besluit nr. 75/437/EEG ⁽²⁾ deze Conventie namens de Gemeenschap is gesloten;

Overwegende dat bijgevolg de Vertegenwoordiger van de Gemeenschap in de interimaire commissie dient te worden aangewezen,

BESLUIT:

Enig artikel

In afwachting van het van kracht worden van de Conventie ter voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land, is de Commissie gemachtigd de Gemeenschap te vertegenwoordigen in de zogeheten Werkgroep „interimaire commissie” die is ingesteld op basis van resolutie nr. III die gehecht is aan de Slotakte van de Conventie.

Gedaan te Brussel, 3 maart 1975.

*Voor de Raad**De Voorzitter*

J. KEATING

⁽¹⁾ PB nr. C 127 van 18. 10. 1974, blz. 32.

⁽²⁾ Zie blz. 5 van dit Publikatieblad.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 16 juni 1975

inzake de verwijdering van afgewerkte olie

(75/439/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Economische Gemeenschap, inzonderheid op de
artikelen 100 en 235,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal
Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat een dispariteit tussen de bepalingen
betreffende de verwijdering van afgewerkte olie die
in de verschillende Lid-Staten reeds van toepassing
of in voorbereiding zijn, aanleiding kan geven tot
ongelijke mededingingsvoorwaarden en diensge-
volge een rechtstreekse invloed kan hebben op de
werking van de gemeenschappelijke markt; dat der-
halve op dit terrein de in artikel 100 van het Verdrag
bedoelde aanpassing van de wetgevingen dient plaats
te vinden;

Overwegende dat het noodzakelijk blijkt deze
aanpassing van de wetgevingen vergezeld te laten
gaan van een optreden van de Gemeenschap om
door een meer omvattende regeling één van de doel-
stellingen van de Gemeenschap op het gebied van de
milieubescherming te verwezenlijken; dat derhalve
uit dien hoofde bepaalde specifieke bepalingen dienen
te worden vastgesteld; dat, aangezien het Verdrag
niet voorziet in de hiertoe vereiste bevoegdheden,
van artikel 235 van het Verdrag gebruik dient te
worden gemaakt;

Overwegende dat iedere regeling op het gebied van
de verwijdering van afgewerkte olie als een van de
voornaamste doelstellingen moet hebben het milieu
te beschermen tegen de schadelijke invloeden veroor-
zaakt door het lozen, bewaren of behandelen van
deze olie;

Overwegende dat het opnieuw gebruiken van afge-
werkte olie kan bijdragen tot een brandstofvoor-
zieningsbeleid;

Overwegende dat in het actieprogramma van de
Europese Gemeenschappen inzake het milieu ⁽³⁾ de
nadruk wordt gelegd op de betekenis van het pro-
bleem van de verwijdering van afgewerkte olie
zonder nadelige gevolgen voor het milieu;

Overwegende dat de hoeveelheden afgewerkte olie,
in het bijzonder emulsies, in de Gemeenschap zijn
gestegen;

Overwegende dat een doeltreffend en samenhangend
systeem van behandeling van deze olie dat de intra-
communautaire handel niet belemmert en de concur-
rentievoorwaarden niet nadelig beïnvloedt, zou
moeten worden toegepast op al deze produkten,
ook op die welke slechts gedeeltelijk uit olie bestaan,
en op bevredigende economische voorwaarden in
de onschadelijke behandeling daarvan zou moeten
voorzien;

Overwegende dat een dergelijk systeem het behan-
delen, lozen, bewaren en het inzamelen van afge-
werkte olie dient te regelen en dient te voorzien
in een vergunningstelsel voor de bedrijven die
zich bezighouden met het verwijderen van deze
olie alsmede de verplichte inzameling en/of het
verwijderen van deze olie in sommige gevallen en
in geschikte controleprocedures;

Overwegende dat, ingeval bepaalde bedrijven gehou-
den zullen zijn over te gaan tot het inzamelen en/of
het verwijderen van afgewerkte olie, het gedeelte
van de daarop betrekking hebbende kosten dat
niet door de ontvangsten wordt gedekt, dient ge-
compenseerd te kunnen worden door vergoedingen
en dat deze onder andere kunnen worden gefinan-
cierd door een heffing op nieuwe of geregenereerde
olie,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN
VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de toepassing van de onderhavige richtlijn
wordt onder afgewerkte olie verstaan ieder half-
vloeibaar of vloeibaar gebruikt produkt dat geheel

⁽¹⁾ PB nr. C 85 van 18. 7. 1974, blz. 6.

⁽²⁾ PB nr. C 125 van 16. 10. 1974, blz. 33.

⁽³⁾ PB nr. C 112 van 20. 12. 1973, blz. 3.

of gedeeltelijk bestaat uit minerale of synthetische olie, met inbegrip van de olieachtige residu's van tanks, van oliewatermengsels en van emulsies.

Artikel 2

De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen ten einde het inzamelen en het onschadelijk verwijderen van afgewerkte olie te waarborgen.

Artikel 3

De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om te bereiken dat het verwijderen van afgewerkte olie zoveel mogelijk geschiedt door opnieuw gebruik daarvan (regeneratie en/of verbranding voor andere doeleinden dan vernietiging).

Artikel 4

De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om te komen tot een verbod van:

1. het lozen van afgewerkte olie in binnenoppervlaktewateren, onderaardse wateren, kustwateren en leidingen;
2. het bewaren en/of het verwijderen van afgewerkte olie die een schadelijke uitwerking heeft op de bodem, alsmede het ongecontroleerd storten van residu's afkomstig van de verwerking van afgewerkte olie;
3. het behandelen van afgewerkte olie dat luchtverontreiniging veroorzaakt uitgaande boven het bij de geldende bepalingen vastgestelde niveau.

Artikel 5

In de gevallen waarin de doeleinden omschreven in de artikelen 2, 3 en 4 niet anders kunnen worden bereikt, nemen de Lid-Staten de nodige maatregelen om te bereiken dat een of meer bedrijven het inzamelen en/of het verwijderen verrichten van de producten die hun door de houders ervan worden aangeboden, in voorkomend geval in het gebied dat hun door de bevoegde instantie is aangewezen.

Artikel 6

Ten einde de krachtens artikel 4 vastgestelde maatregelen na te leven, moet ieder bedrijf dat zich bezighoudt met de verwijdering van afgewerkte olie een vergunning verkrijgen.

Deze vergunning wordt verleend door de bevoegde instantie, voor zover nodig na onderzoek van de

installaties; in de vergunning worden de door de stand van de techniek vereiste voorwaarden opgelegd.

Artikel 7

Een ieder die afgewerkte olie onder zich heeft moet deze, indien hij niet in staat is de krachtens artikel 4 vastgestelde maatregelen na te leven, ter beschikking houden van één of meer van de bedrijven, als bedoeld in artikel 5.

Artikel 8

Zij die bepaalde hoeveelheden afgewerkte olie onder zich hebben met onzuiverheden welke bepaalde percentages te boven gaan moeten deze afzonderlijk behandelen en opslaan.

De bevoegde instanties bepalen de in de eerste alinea bedoelde hoeveelheden en percentages, eventueel per categorie produkten.

Artikel 9

De bedrijven die afgewerkte olie inzamelen en/of verwijderen moeten hun werkzaamheden verrichten zonder dat daaruit vermijdbare nadelen voortvloeien voor water, lucht of bodem.

Artikel 10

Elk bedrijf dat meer dan een door elke Lid-Staat vast te stellen hoeveelheid afgewerkte olie, die evenwel niet meer mag bedragen dan 500 liter per jaar, voortbrengt, inzamelt en/of verwijdert, moet:

- een register aanleggen dat gegevens bevat ten aanzien van hoeveelheden, kwaliteit, oorsprong, lokalisatie, alsmede van de overdracht en de ontvangst waarbij met name de datum van deze laatste moet zijn aangegeven en/of
- deze inlichtingen ter kennis brengen van de bevoegde instantie wanneer deze daarom verzoekt.

De Lid-Staten worden gemachtigd de hoeveelheid afgewerkte olie overeenkomstig het bepaalde in de eerste alinea te bepalen op grond van het equivalent in ongebruikte olie dat wordt berekend volgens een redelijke omrekeningscoëfficiënt.

Artikel 11

Elk bedrijf dat afgewerkte olie verwijdert, moet de bevoegde instantie op aanvraag alle inlichtingen verstrekken ten aanzien van de verwijdering of van het bewaren van afgewerkte olie of de residu's daarvan.

Artikel 12

De in artikel 6 bedoelde bedrijven worden op gezette tijden gecontroleerd door de bevoegde instantie, met name voor wat betreft het in acht nemen van de vergunningsvoorwaarden.

Artikel 13

Als tegenprestatie voor de verplichtingen die de Lid-Staten op grond van artikel 5 opleggen aan de bedrijven die inzamelen en/of verwijderen, kunnen aan deze bedrijven vergoedingen worden verleend voor de verleende diensten. Deze vergoedingen mogen niet uitgaan boven de jaarlijkse werkelijk geconstateerde, niet-gedekte kosten van de bedrijven, rekening houdend met een redelijke winst.

Deze vergoedingen mogen niet tot aanzienlijke concurrentievervalsing leiden, noch tot kunstmatige handelsstromen van produkten.

Artikel 14

De vergoedingen kunnen onder meer worden gefinancierd door een heffing die wordt toegepast op produkten die na gebruik afgewerkte olie zijn geworden of op afgewerkte olie.

De financiering van de vergoedingen moet geschieden in overeenstemming met het beginsel „de vervuiler betaalt”.

Artikel 15

Elke Lid-Staat stelt de Commissie op gezette tijden op de hoogte van zijn technische kennis alsmede van de ervaring en resultaten voortvloeiend uit de toepassing van de bepalingen die krachtens de onderhavige richtlijn zijn vastgesteld.

De Commissie doet een opgave van al deze gegevens aan de Lid-Staten toekomen.

Artikel 16

Om de drie jaar stellen de Lid-Staten een verslag op over de stand van de verwijdering van afgewerkte olie in hun land en doen dit toekomen aan de Commissie.

Artikel 17

De Lid-Staten doen de nodige maatregelen in werking treden om binnen 24 maanden vanaf de kennisgeving van de onderhavige richtlijn aan het daarin gestelde te voldoen. Zij stellen de Commissie onverwijld hiervan in kennis.

Artikel 18

De door de Lid-Staten krachtens de onderhavige richtlijn vastgestelde bepalingen kunnen binnen een termijn van vier jaar vanaf de genoemde kennisgeving geleidelijk worden toegepast op de in artikel 6 bedoelde bedrijven die op het tijdstip van de kennisgeving van deze richtlijn bestaan.

Artikel 19

De Lid-Staten stellen de Commissie in kennis van de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht die zij invoeren op het door de richtlijn bestreken gebied.

Artikel 20

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 16 juni 1975.

Voor de Raad

De Voorzitter

R. RYAN

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 16 juni 1975

betreffende de vereiste kwaliteit van het oppervlaktewater dat is bestemd voor produktie van drinkwater in de Lid-Statē

(75/440/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 100 en 235,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat de toenemende benutting van de watervoorraden die voor verbruik zijn bestemd, de vermindering van de waterverontreiniging alsmede de beveiliging van dit water voor verder bederf noodzakelijk maakt;

Overwegende dat de volksgezondheid moet worden beschermd en dat te dien einde toezicht moet worden uitgeoefend op het oppervlaktewater dat is bestemd voor produktie van drinkwater alsmede op de zuivering ervan;

Overwegende dat een dispariteit tussen de bepalingen betreffende de vereiste kwaliteit van het oppervlaktewater dat is bestemd voor de produktie van drinkwater die in de verschillende Lid-Statē reeds van toepassing of in voorbereiding zijn, aanleiding kan geven tot ongelijke mededingingsvoorwaarden en dientengevolge een rechtstreekse invloed kan hebben op de werking van de gemeenschappelijke markt; dat derhalve op dit terrein de in artikel 100 van het Verdrag bedoelde aanpassing van de wetgevingen dient plaats te vinden;

Overwegende dat het noodzakelijk blijkt deze aanpassing van de wetgevingen vergezeld te laten gaan van een optreden van de Gemeenschap om door een meer omvattende regeling één van de doelstellingen van de Gemeenschap op het gebied van de milieubescherming en de verbetering van de kwaliteit van het bestaan te verwezenlijken; dat derhalve uit dien hoofde bepaalde specifieke bepalingen dienen te worden vastgesteld; dat, aangezien het Verdrag niet voorziet in de hiertoe vereiste bevoegdheden,

van artikel 235 van het Verdrag gebruik dient te worden gemaakt;

Overwegende dat krachtens het actieprogramma van de Europese Gemeenschappen inzake het milieu ⁽³⁾ gezamenlijk kwaliteitsdoelstellingen moeten worden vastgesteld waarbij de verschillende eisen waaraan een milieu moet voldoen, worden vastgelegd en met name de parameters die gelden voor water met inbegrip van het oppervlaktewater dat is bestemd voor produktie van drinkwater;

Overwegende dat het gemeenschappelijk vaststellen van minimum kwaliteitseisen voor oppervlaktewater dat bestemd is voor de produktie van drinkwater geen strengere eisen voor andere vormen van gebruik van dit water, en geen eisen van het aquatisch leven uitsluit;

Overwegende dat de waarden van de parameters waarbij de kwaliteit wordt omschreven van het oppervlaktewater dat voor produktie van drinkwater wordt gebruikt, in het licht van nieuwe technische en wetenschappelijke kennis zullen moeten worden herzien;

Overwegende dat zo spoedig mogelijk een richtlijn moet worden vastgesteld betreffende de bemonsterings- en meetmethoden die thans worden uitgewerkt met betrekking tot de parameters waardoor de fysische, chemische en microbiologische eigenschappen van het oppervlaktewater dat is bestemd voor produktie van drinkwater worden bepaald,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN
VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Deze richtlijn heeft betrekking op de eisen waaraan de kwaliteit van zoet oppervlaktewater dat gebruikt wordt of bestemd is om te worden gebruikt voor de produktie van drinkwater, hierna „oppervlaktewater” genoemd, na passende behandelingen moet voldoen. Deze richtlijn is niet van

⁽¹⁾ PB nr. C 62 van 30. 5. 1974, blz. 7.

⁽²⁾ PB nr. C 109 van 19. 9. 1974, blz. 41.

⁽³⁾ PB nr. C 112 van 20. 12. 1973, blz. 3.

toepassing op grondwater, brak water en water dat is bestemd voor grondwaterverrijking.

2. Voor de toepassing van deze richtlijn wordt als drinkwater beschouwd alle oppervlaktewater dat bestemd is voor menselijk verbruik en dat wordt geleverd via een waterleidingnet ten dienste van de gemeenschap.

Artikel 2

In de zin van deze richtlijn wordt het oppervlaktewater ingedeeld in drie groepen van grenswaarden: A1, A2 en A3 die overeenkomen met procédés van de in bijlage I vermelde passende wijzen van behandeling. Deze groepen komen overeen met drie verschillende kwaliteiten oppervlaktewater waarvan de fysische, chemische en microbiologische eigenschappen in de tabel van bijlage II zijn vermeld.

Artikel 3

1. De Lid-Staten stellen voor alle punten waar monsters worden genomen of voor elk punt waar monsters worden genomen de waarden vast welke van toepassing zijn op het oppervlaktewater voor alle in bijlage II aangegeven parameters.

Voor wat betreft de parameters waarvoor geen enkele waarde is aangegeven in de tabel in bijlage II, kunnen de Lid-Staten de vaststelling van waarden ter uitvoering van de eerste alinea achterwege laten zolang de cijfers niet volgens de procedure van artikel 9 zijn bepaald.

2. De krachtens lid 1 vastgestelde waarden mogen niet minder streng zijn dan die vermeld in de kolommen I van bijlage II.

3. Waarden die in de kolommen G van bijlage II zijn vermeld, met al dan niet een overeenkomstige waarde in de kolommen I van dezelfde bijlage, zijn waarden die de Lid-Staten als richtwaarden zullen trachten te eerbiedigen onverminderd artikel 6.

Artikel 4

1. De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om te bewerkstelligen dat het oppervlaktewater in overeenstemming is met de ingevolge artikel 3 vastgestelde waarden. Daarbij past elke Lid-Staat deze richtlijn zonder onderscheid toe op nationale en grensoverschrijdende wateren.

2. In het kader van de doelstellingen van deze richtlijn treffen de Lid-Staten de nodige maatregelen om een gestadige verbetering van het leefmilieu te waarborgen. Te dien einde stellen zij een organisch actieplan met een tijdschema vast ter sanering van

het oppervlaktewater, inzonderheid dat van categorie A3. Daarbij moeten de komende 10 jaar in het kader van de nationale programma's wezenlijke verbeteringen tot stand worden gebracht.

Bij de vaststelling van het in de eerste alinea bedoelde tijdschema zal enerzijds rekening worden gehouden met de noodzaak om de kwaliteit van het leefmilieu en met name van het water te verbeteren, anderzijds met de beperkingen van economische en technische aard die zich in de verschillende streken van de Gemeenschap voordoen of daarin kunnen optreden.

De Commissie zal de in de eerste alinea bedoelde actieplannen, met inbegrip van de tijdschema's, grondig bestuderen en zal in voorkomend geval hieromtrent passende voorstellen bij de Raad indienen.

3. Oppervlaktewater met minder gunstige fysische, chemische en microbiologische eigenschappen dan de met de wijze van behandeling A3 overeenkomende imperatieve grenswaarden, mag niet voor de produktie van drinkwater worden gebruikt. Dergelijk water van slechtere kwaliteit mag evenwel bij uitzondering worden gebruikt indien een passende behandeling — met inbegrip van menging — wordt toegepast, waardoor alle kwaliteitskenmerken van het water kunnen worden gebracht op een niveau dat beantwoordt aan de kwaliteitsnormen voor drinkwater. De motieven voor een dergelijke uitzondering die berust op een plan voor het beheer van de watervoorraden binnen het betrokken gebied, dienen zo spoedig mogelijk aan de Commissie te worden medegedeeld voor wat de bestaande installaties betreft en van tevoren in geval van nieuwe installaties. De Commissie zal deze motieven grondig bestuderen en in voorkomend geval ter zake passende voorstellen bij de Raad indienen.

Artikel 5

1. Met het oog op de toepassing van artikel 4 wordt het oppervlaktewater geacht overeen te stemmen met de parameters die hierop betrekking hebben indien uit de monsters van dit water dat regelmatig op dezelfde winplaats wordt onttrokken en dat wordt gebruikt voor produktie van drinkwater, blijkt dat het water beantwoordt aan de waarden van de parameters betreffende de betrokken waterkwaliteit voor:

- 95 % van de monsters bij parameters die overeenstemmen met die welke in de kolommen I van bijlage II zijn opgegeven,
- 90 % van de monsters in alle overige gevallen,

en indien voor de 5 % respectievelijk 10 % van de monsters die niet conform zijn:

- a) het water niet meer dan 50 % afwijkt van de waarde van de desbetreffende parameters, waarbij

een uitzondering wordt gemaakt voor temperatuur, pH, de opgeloste zuurstof en microbiologische parameters;

- b) hieruit voor de volksgezondheid geen enkel gevaar kan voortvloeien;
- c) opeenvolgende watermonsters die zijn genomen met een statistisch juiste frequentie niet afwijken van de waarden van de parameters die hierop betrekking hebben.

2. De frequentie van de monstertrekking en van de analyse van elke parameter, alsmede de meetmethoden worden, in afwachting van een toekomstig communautair beleid ter zake, bepaald door de bevoegde nationale autoriteiten waarbij deze met name rekening houden met het volume van het onttrokken water, het belang van de winning, de grootte van de bevolking die van water wordt voorzien, de grootte van het risico dat voortvloeit uit de waterkwaliteit en de seizoensschommelingen in de waterkwaliteit.

3. De overschrijdingen van de in lid 2 bedoelde waarden die het gevolg zijn van overstromingen, natuurrampen of uitzonderlijke weersomstandigheden, worden niet in aanmerking genomen bij de berekening van de in lid 1 bedoelde percentages.

4. Onder winplaats wordt verstaan de plaats waar het oppervlaktewater vóór de zuiveringsbehandeling wordt onttrokken.

Artikel 6

Het staat de Lid-Staten op elk ogenblik vrij strengere waarden voor het oppervlaktewater vast te stellen dan die welke in deze richtlijn zijn vastgesteld.

Artikel 7

De toepassing van de krachtens deze richtlijn genomen maatregelen mag in geen geval tot gevolg hebben dat rechtstreeks of indirect achteruitgang van de huidige kwaliteit van het oppervlaktewater mogelijk wordt gemaakt.

Artikel 8

Van het bepaalde in deze richtlijn mag worden afgeweken:

- a) in geval van overstromingen of natuurrampen;
- b) bij bepaalde parameters die in bijlage II met (O) zijn aangeduid wegens uitzonderlijke geografische of weersomstandigheden;
- c) indien het oppervlaktewater een natuurlijke verrijking met bepaalde stoffen ondergaat die

aanleiding zou geven tot een overschrijding van de voor de categorieën A1, A2 en A3 in de tabel van bijlage II vastgestelde grenswaarden;

- d) in het geval van oppervlaktewater uit ondiepe meren met bijna stilstaand water, ten aanzien van sommige parameters voorzien van een sterretje in de tabel van bijlage II; deze afwijking is slechts van toepassing op meren met een diepte van ten hoogste 20 meter, waarin de vervanging van het water meer dan een jaar in beslag neemt en waarin geen afvalwater wordt geloosd.

Onder natuurlijke verrijking wordt het proces verstaan waarbij een bepaalde hoeveelheid water zonder ingrijpen van de mens bepaalde stoffen die in de bodem voorkomen hieruit opneemt.

In geen geval mag bij de in de eerste alinea bedoelde uitzonderingsgevallen worden afgeweken van de in verband met de bescherming van de volksgezondheid gestelde dwingende voorschriften.

Indien een Lid-Staat van een afwijking gebruik maakt, stelt hij de Commissie hiervan onverwijld in kennis, onder vermelding van de motieven en de vastgestelde termijn.

Artikel 9

De in de tabel van bijlage II vermelde numerieke waarden en de lijst van parameters waarbij de fysische, chemische en microbiologische eigenschappen van het oppervlaktewater zijn vastgesteld, worden hetzij op verzoek van een Lid-Staat hetzij op voorstel van de Commissie herzien wanneer nieuwe technische en wetenschappelijke kennis wordt verkregen betreffende de behandelingsmethoden of wanneer de normen voor drinkwater worden gewijzigd.

Artikel 10

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen in werking treden om binnen een termijn van twee jaar volgende op de kennisgeving van deze richtlijn aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 11

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 16 juni 1975.

Voor de Raad

De Voorzitter

R. RYAN

BIJLAGE I

Definitie van de procédés van de wijzen van behandeling waardoor oppervlaktewater van de categorieën A1, A2 en A3 tot drinkwater kan worden verwerkt

Categorie A1

Eenvoudige fysische behandeling en desinfectie, bij voorbeeld: snelle filtratie en desinfectie.

Categorie A2

Normale fysische en chemische behandeling en desinfectie, bij voorbeeld: voorbehandeling met chloor, coagulatie, uitvlokkings, decanteren, filtratie, desinfectie (definitieve behandeling met chloor).

Categorie A3

Grondige chemische en fysische behandeling, raffinage en desinfectie, bij voorbeeld: chloorbehandeling op het „break point”, coagulatie, uitvlokkings, decanteren, filtratie, raffinage (actieve kool), desinfectie (ozon, definitieve chloorbehandeling).

BIJLAGE II

Kwaliteiten van het oppervlaktewater dat is bestemd voor produktie van drinkwater

	Parameters	A1 G	A1 I	A2 G	A2 I	A3 G	A3 I
1	pH	6,5-8,5					
2	Kleuring (na eenvoudige filtrering)	10	20 (O)	5,5-9	100 (O)	5,5-9	200 (O)
3	Totale hoeveelheid gesuspendeerde materie	25		50		50	
4	Temperatuur	22	25 (O)	22	25 (O)	22	25 (O)
5	Soortelijk geleidingsvermogen	1 000		1 000		1 000	
6	Geur	3		10		20	
7*	Nitraten	25	50 (O)		50 (O)		50 (O)
8 ⁽¹⁾	Fluoriden	0,7/1	1,5	0,7/1,7		0,7/1,7	
9	Extraheerbaar totaal organisch chloor						
10*	Opgelost ijzer	0,1	0,3	1	2	1	
11*	Mangaan	0,05		0,1		1	
12	Koper	0,02	0,05 (O)	0,05		1	
13	Zink	0,5	3	1	5	1	5
14	Borium	1		1		1	
15	Beryllium						
16	Kobalt						
17	Nikkel						
18	Vanadium						
19	Arsenicum	0,01	0,05		0,05	0,05	0,1
20	Cadmium	0,001	0,005	0,001	0,005	0,001	0,005
21	Chroom totaal		0,05		0,05		0,05
22	Lood		0,05		0,05		0,05
23	Selenium		0,01		0,01		0,01
24	Kwik	0,0005	0,001	0,0005	0,001	0,0005	0,001
25	Barium		0,1		1		1
26	Cyanide		0,05		0,05		0,05

	Parameters	A1 G	A1 I	A2 G	A2 I	A3 G	A3 I
27	Sulfaten	150	250	150	250 (O)	150	250 (O)
28	Chloriden	200		200		200	
29	Oppervlakte-actieve stoffen (reagerend op methyleenblauw)	0,2		0,2		0,5	
30* (2)	Fosfaten	0,4		0,7		0,7	
31	Fenolen (fenolgetal) <i>para</i> -nitroaniline 4 amino-antipyrine		0,001	0,001	0,005	0,01	0,1
32	Geëmulgeerde of opgeloste koolwaterstoffen (na extractie met petroleumether)		0,05		0,2	0,5	1
33	Polycyclische aromatische carbidene		0,0002		0,0002		0,001
34	Pesticiden — totaal (parathion, HCH, dieldrin)		0,001		0,0025		0,005
35*	COD					30	
36*	Verzadigingspercentage in opgeloste zuurstof	> 70		> 50		> 30	
37*	Biochemische zuurstofbehoefte (BOD ₅) à 20 °C zonder salpetervorming	< 3		< 5		< 7	
38	Kjeldahl-stikstof (uitgezonderd NO ₃)	1		2		3	
39	Ammoniak			1	1,5	2	4 (O)
40	Met chloroform extraheerbare stoffen	0,05		0,2		0,5	
41	Organisch koolstoftotaal						
42	Residuele organische koolstof na uitvlokking en filtratie op membraan (5 µ) TOC						
43	Totale colibacteriën 37 °C	50		5 000		50 000	
44	Faecale colibacteriën	20		2 000		20 000	
45	Faecale streptokokken	20		1 000		10 000	
46	Salmonella's	afwezig in 5 000 ml		afwezig in 1 000 ml			

I = imperatief.
G = richtgetal.
O = uitzonderlijke geografische of weersomstandigheden.
* = zie artikel 8, sub d).

(1) De aangegeven waarden zijn de maximumgrenzen afhankelijk van de gemiddelde jaarlijkse temperatuur (hoge temperatuur en lage temperatuur).
(2) Deze parameter is opgenomen om tegemoet te komen aan de ecologische eisen van bepaalde milieus.

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 24 juni 1975

tot instelling van een gemeenschappelijke procedure voor de uitwisseling van inlichtingen tussen de netten voor toezicht en controle met betrekking tot gegevens inzake de luchtverontreiniging door bepaalde zwavelverbindingen en zwevende deeltjes

(75/441/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 235,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat het Actieprogramma van de Europese Gemeenschappen inzake het milieu ⁽²⁾ voorziet in de instelling van een procedure voor de uitwisseling van inlichtingen tussen de netten voor toezicht en controle op de verontreiniging;

Overwegende dat een dergelijke procedure noodzakelijk is met het oog op de bestrijding van verontreinigingen en hinder, welke bestrijding deel uitmaakt van de doelstellingen van de Gemeenschap met betrekking tot de verbetering van de levensomstandigheden en een harmonische ontwikkeling van de economische activiteit in de gehele Gemeenschap; dat door het Verdrag niet in de hiervoor vereiste bevoegdheden is voorzien;

Overwegende dat de uitwisseling van de meetresultaten betreffende de niveaus van verontreiniging één van de mogelijkheden is waardoor kan worden nagegaan wat de tendensen op lange termijn zijn en welke verbeteringen de nationale of eventuele communautaire voorschriften teweeg hebben gebracht;

Overwegende dat de verspreiding van verontreinigende stoffen over grote afstanden toezicht op regionaal, nationaal, communautair en wereldniveau noodzakelijk maakt;

Overwegende dat deze meetresultaten onmisbare informatie opleveren voor de uitvoering van epidemiologisch onderzoek ten behoeve van een betere kennis van de schadelijke gevolgen van de verontreinigende stoffen voor de gezondheid;

Overwegende dat alleen voor bepaalde zwavelverbindingen en zwevende deeltjes in de Lid-Statens een systematisch en intensief toezicht bestaat;

Overwegende dat via de te verrichten metingen de waarden moeten kunnen worden bepaald van de gemiddelde, dagelijkse concentraties van de in aanmerking genomen verontreinigende stoffen; dit interval is gekozen als de grootste gemene deler voor het merendeel van de momenteel in de Gemeenschap bestaande stations;

Overwegende dat de Commissie, aan de hand van de studies die momenteel worden gemaakt over de vergelijkbaarheid der meetmethodes, zo spoedig mogelijk voorstellen moet indienen met betrekking tot de harmonisatie van deze methodes, opdat de gegevens afkomstig van de verschillende stations waarop deze beschikking betrekking heeft, rechtstreeks onderling vergeleken kunnen worden;

Overwegende dat de in deze beschikking bedoelde uitwisseling van inlichtingen, beperkt tot drie jaar en twee luchtverontreinigende stoffen, enerzijds als proefstudie moet dienen voor de totstandbrenging van een volledig systeem van uitwisseling van gegevens dat beantwoordt aan de specifieke behoeften van de Europese Gemeenschappen op het gebied van de milieubescherming, en anderzijds een onderdeel moet vormen van het wereldomvattend systeem voor milieubewaking dat deel uitmaakt van het Programma van de Verenigde Naties inzake het Milieu,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING
VASTGESTELD:

Artikel 1

Er wordt een gemeenschappelijke procedure ingesteld voor de uitwisseling van inlichtingen tussen de netten voor toezicht en controle, met betrekking tot gegevens inzake de luchtverontreiniging. Deze als voorlopig beschouwde procedure is van toepassing op de resultaten van de metingen, betreffende bepaalde zwavelverbindingen en zwevende deeltjes, die in de lucht worden verricht door continu metende of monsters nemende vaste stations.

⁽¹⁾ PB nr. C 76 van 7. 4. 1975, blz. 40.

⁽²⁾ PB nr. C 112 van 20. 12. 1973, blz. 3.

Artikel 2

In de zin van deze beschikking wordt verstaan onder:

- a) meetresultaten betreffende sommige zwavelverbindingen:
 - hetzij de meetresultaten betreffende zwaveldioxyde,
 - hetzij de meetresultaten met betrekking tot de zuurgraad van de lucht, uitgedrukt in zwaveldioxyde;
- b) meetresultaten betreffende zwevende deeltjes:
 - hetzij de meetresultaten van gravimetrische analyses,
 - hetzij de meetresultaten betreffende zwarte rook.

Iedere Lid-Staat stelt de Commissie middels het in bijlage II weergegeven formulier op de hoogte van de fysisch-chemische aard van de gemeten gegevens.

Artikel 3

Binnen zes maanden na aanneming van de beschikking kiest iedere Lid-Staat, na overleg met de Commissie, met behulp van de in bijlage I omschreven parameters uit de reeds bestaande of geplande bemonsterings- of meetstations die stations uit, waarvan de gegevens zullen worden uitgewisseld. Hij deelt deze keuze aan de hand van het in bijlage II opgenomen referentieformulier aan de Commissie mede.

Artikel 4

1. Iedere Lid-Staat wijst de persoon/personen of het orgaan/de organen aan die de in lid 2 bedoelde gegevens verzamelen en aan de Commissie doen toekomen, en stelt haar hiervan binnen zes maanden na aanneming van de beschikking in kennis.

2. Maandelijks worden de dagelijkse, gemiddelde waarden van de concentraties van de onderhavige verontreinigende stoffen voor elk gekozen meetstation door de in lid 1 bedoelde personen of organen

aan de Commissie toegezonden, en wel binnen zes maanden na de metingen. Deze waarden worden uitgedrukt in microgram per m³ lucht bij normale temperatuur en druk.

3. De eerste gegevens die worden uitgewisseld zijn die welke verkregen worden in de zevende maand na de aanneming van deze beschikking.

4. De Commissie stelt ieder kwartaal volledige tabellen van de toegezonden gegevens op, die voor controle worden toegezonden aan de betrokken Lid-Staten.

5. Op basis van de in de onderhavige beschikking bedoelde gegevens en aan de hand van aanvullende inlichtingen die door de Lid-Staten geschikt worden geacht en ter beschikking van de Commissie worden gesteld, wordt door de Commissie in overleg met de nationale deskundigen een jaarlijks samenvattend verslag opgesteld, waarin de gegevens op verschillende manieren worden geëvalueerd. Dit verslag wordt aan de Lid-Staten toegezonden.

Artikel 5

Op grond van de zo spoedig mogelijk door de Commissie in te dienen voorstellen inzake de harmonisatie van de meetmethodes en in het licht van de ervaring die zal zijn opgedaan met de in deze beschikking bedoelde uitwisseling van informatie, zal de Commissie binnen drie jaar na ontvangst van de eerste gegevens aan de Raad passende voorstellen voorleggen met het oog op de invoering van een nieuwe procedure inzake uitwisseling van informatie.

Artikel 6

Deze beschikking is gericht tot alle Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 24 juni 1975.

Voor de Raad

De Voorzitter

G. FITZGERALD

*BIJLAGE I***DE KEUZE VAN DE BEMONSTERINGS- OF MEETSTATIONS**

1. De keuze van de bemonsterings- of meetstations geschiedt voornamelijk aan de hand van geografische en demografische parameters (agglomeraties en plattelandsgebieden, grootte van de steden, woongebieden of overwegend industriële gebieden) alsmede van de niveaus van verontreiniging (maximum, gemiddeld en minimum).

2. **Demografische parameters**

De volgende vijf categorieën worden in aanmerking genomen:

- steden of agglomeraties met meer dan 2 miljoen inwoners,
- steden of agglomeraties met 1 tot 2 miljoen inwoners,
- steden of agglomeraties met een half tot 1 miljoen inwoners,
- steden of agglomeraties met 100 000 tot een half miljoen inwoners,
- steden of agglomeraties met minder dan 100 000 inwoners.

Elke Lid-Staat wijst voor elk van deze categorieën ten hoogste vijf steden of agglomeraties aan die representatief zijn voor de verschillende urbanisatietypes en de uiteenlopende topografische en klimatologische omstandigheden.

In elk van de eerste vier categorieën komen twee gebiedstypes in aanmerking:

- woongebieden, met inbegrip van winkel- en kantoorwijken waar huisbrand de voornaamste stationaire bron van verontreiniging is,
- overwegend industriële gebieden.

Bij het maken van een onderscheid tussen woongebieden en overwegend industriële gebieden dient te worden uitgegaan van de topografie en de soorten van bedrijvigheid en niet van de oorsprong van de bestaande of gemeten verontreinigingen.

Voor de vijfde categorie worden uitsluitend de woonwijken in aanmerking genomen.

3. **Parameters van de verontreinigingsgraad**

In elke stad of agglomeratie van de eerste vier categorieën met een toereikend aantal representatieve punten worden op basis van de door de bestaande netten gemeten verontreinigingsniveaus (maximum, gemiddeld en minimum) voor elk van beide zones drie bemonsterings- of meetstations aangewezen. Voor de vijfde categorie worden uitsluitend de plaatsen met maximale en gemiddelde verontreiniging in aanmerking genomen.

De aldus aangewezen stations dienen representatief te zijn voor de omstandigheden in de omgeving van het meetpunt en mogen niet onder de directe invloed van een of andere verontreinigingsbron staan.

4. **Geografische parameters**

Iedere Lid-Staat wijst, naar gelang van zijn oppervlakte, bemonsteringsstations aan buiten de agglomeraties en zo evenwichtig mogelijk over het grondgebied verdeeld.

Lid-Staten met een oppervlakte van minder dan 100 000 km² wijzen ten hoogste 5 stations aan, terwijl grotere Lid-Staten tot 15 stations aangeven.

BIJLAGE II

REFERENTIEFORMULIER

(Dat voor elk bemonsterings- of meetstation moet worden opgesteld)

1. Naam van de Lid-Staat:
2. Naam van de stad of het plattelandsgebied:
.....
3. Naam van de agglomeratie (eventueel):
.....
4. Naam van het station (en eventueel de code):
.....
5. Instelling belast met de metingen, met vermelding van adres, telefoonnummer en naam van de leider van de instelling:
.....
.....
6. Geografische parameters:
Station gelegen
☐ in een stad of agglomeratie
☐ buiten de stad
Aankruisen wat van toepassing is.
7. Demografische parameters:
als het station in een stad of agglomeratie is gelegen, aangeven in welke van de volgende 5 categorieën het valt:
☐ steden of agglomeraties met meer dan 2 miljoen inwoners;
☐ steden of agglomeraties met één tot 2 miljoen inwoners;
☐ steden of agglomeraties met een half tot een miljoen inwoners;
☐ steden of agglomeraties met 100 000 tot een half miljoen inwoners;
☐ steden of agglomeraties met minder dan 100 000 inwoners.
Slechts één hokje aankruisen.
8. Ligging van het station (b.v. adres):
.....
Voor de stations in agglomeraties:
☐ overwegend industrieel gebied
☐ overwegend winkel-, kantoor- of woonwijk
Het desbetreffende hokje aankruisen.
9. Toelichting op de ligging en de kenmerken van het station (vermelden of het station deel uitmaakt van een meetnet, de meethoogte boven de grond, de afstand tot een verkeersweg, de afstand tot de voornaamste bronnen van verontreiniging, enz.):
.....
.....
10. Schatting van de oppervlakte van het gebied, waarvan de verontreinigingsgraad representatief is voor het station (indien mogelijk):
.....

11. Op het station genomen monsters van of gemeten luchtverontreinigende substanties:

- ☐ zwaveldioxyde
- ☐ hoge zuurgraad
- ☐ zwevende deeltjes
- ☐ zwarte rook

☐ andere (nader te omschrijven):

De desbetreffende hokjes aankruisen.

12. Andere parameters (meteorologische, enz.) die op hetzelfde station zijn gemeten:

.....

.....

.....

.....

Verontreiniger: zwaveldioxyde

13.1. Bemonsteringstechnieken:

.....

.....

.....

14.1. Analysetechnieken:

.....

.....

.....

15.1. Duur en frequentie van de monsterneming:

Normale tijdstip van het begin van de monsterneming:

Normale tijdstip van beëindiging van de monsterneming:

Duur van elke monsterneming ⁽¹⁾:

16.1. IJkmethode en -frequentie:

.....

.....

.....

17.1. Datum waarop het station voor deze verontreiniger in bedrijf is gekomen:

.....

Verontreiniger: hoge zuurgraad

13.2. Bemonsteringstechnieken:

.....

.....

.....

⁽¹⁾ Ingeval van niet-integrerende continu-analyses een C invullen.

14.2. Analysetechnieken:

.....

.....

15.2. Duur en frequentie van de monsterneming:

Normale tijdstip van het begin van de monsterneming:

Normale tijdstip van beëindiging van de monsterneming:

Duur van elke monsterneming ⁽¹⁾:

16.2. IJkmethode en -frequentie:

.....

.....

17.2. Datum waarop het station voor deze verontreiniger in bedrijf is gekomen:

.....

Verontreiniger: zwevende deeltjes

13.3. Bemonsteringstechnieken:

.....

.....

14.3. Analysetechnieken:

.....

.....

15.3. Duur en frequentie van de monsterneming:

Normale tijdstip van het begin van de monsterneming:

Normale tijdstip van beëindiging van de monsterneming:

Duur van elke monsterneming ⁽¹⁾:

16.3. IJkmethode en -frequentie:

.....

.....

17.3. Datum waarop het station voor deze verontreiniger in bedrijf is gekomen:

.....

Verontreiniger: zwarte rook

13.4. Bemonsteringstechnieken:

.....

.....

⁽¹⁾ Ingeval van niet-integrerende continu-analyses een C invullen.

14.4. Analysetechnieken:

.....

.....

.....

15.4. Duur en frequentie van de monsterneming:

Normale tijdstip van het begin van de monsterneming:

Normale tijdstip van beëindiging van de monsterneming:

Duur van elke monsterneming ⁽¹⁾:

16.4. IJkmethode en -frequentie:

.....

.....

.....

17.4. Datum waarop het station voor deze verontreiniger in bedrijf is gekomen:

.....

⁽¹⁾ Ingeval van niet-integrerende continu-analyses een C invullen.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 15 juli 1975

betreffende afvalstoffen

(75/442/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot instelling van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 100 en 235,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat een dispariteit tussen de bepalingen betreffende het verwijderen van afvalstoffen die in de verschillende Lid-Staten reeds van toepassing of in voorbereiding zijn, aanleiding kan geven tot ongelijke mededingingsvoorwaarden en diensgevolge een rechtstreekse invloed kan hebben op de werking van de gemeenschappelijke markt; dat derhalve op dit terrein de in artikel 100 van het Verdrag bedoelde aanpassing van de wetgevingen dient plaats te vinden;

Overwegende dat het noodzakelijk blijkt deze aanpassing van de wetgevingen vergezeld te laten gaan van een optreden van de Gemeenschap om door een meer omvattende regeling één van de doelstellingen van de Gemeenschap op het gebied van de milieubescherming en de verbetering van de kwaliteit van het bestaan te verwezenlijken; dat derhalve uit dien hoofde bepaalde specifieke bepalingen dienen te worden vastgesteld; dat, aangezien het Verdrag niet voorziet in de hiertoe vereiste bevoegdheden, van artikel 235 van het Verdrag gebruik dient te worden gemaakt;

Overwegende dat iedere regeling op het gebied van de verwijdering van afvalstoffen als voornaamste doelstelling moet hebben de gezondheid van de mens en het milieu te beschermen tegen de schadelijke invloeden veroorzaakt door het ophalen, het transport, de behandeling, de opslag en het storten van afvalstoffen;

Overwegende dat het van belang is de terugwinning van afvalstoffen en het gebruik van teruggewonnen materialen te bevorderen ten einde de natuurlijke hulpbronnen te beschermen;

Overwegende dat in het actieprogramma van de Europese Gemeenschappen inzake het milieu ⁽³⁾ de nadruk wordt gelegd op de noodzaak van communautaire acties, met inbegrip van de harmonisatie van de wetgevingen;

Overwegende dat een doeltreffende en samenhangende regeling inzake verwijdering van afvalstoffen, die de intracommunautaire handel niet belemmert en de concurrentievoorwaarden niet nadelig beïnvloedt, zou moeten worden toegepast op roerende goederen waarvan de houder zich ontdoet of krachtens de geldende nationale bepalingen moet ontdoen, met uitzondering van radioactieve afvalstoffen, afval afkomstig uit mijn- en landbouw, kadavers, afvalwater, gasvormige effluenten en afvalstoffen die aan een specifieke communautaire regeling zijn onderworpen;

Overwegende dat, voor de bescherming van het milieu, in een vergunningsregeling moet worden voorzien voor bedrijven die zich met de behandeling, de opslag of het storten van afvalstoffen ten behoeve van derden bezighouden, alsook in toezicht op bedrijven die hun eigen afvalstoffen verwijderen alsmede op die welke de afvalstoffen van derden ophalen, en in een plan dat betrekking heeft op de essentiële gegevens die bij de verschillende handelingen ter verwijdering van afvalstoffen in aanmerking moeten worden genomen;

Overwegende dat het deel van de kosten dat niet door de opbrengst van afvalstoffen wordt gedekt, moet worden gedragen overeenkomstig het beginsel dat de vervuiler betaalt,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN
VASTGESTELD:

Artikel 1

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) afvalstoffen: elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet of zich moet ontdoen krachtens de geldende nationale bepalingen;

⁽¹⁾ PB nr. C 32 van 11. 2. 1975, blz. 36.

⁽²⁾ PB nr. C 16 van 23. 1. 1975, blz. 12.

⁽³⁾ PB nr. C 112 van 20. 12. 1973, blz. 3.

b) verwijdering:

- het ophalen, sorteren, vervoeren en behandelen van afvalstoffen alsmede het opslaan en storten daarvan op of in de bodem;
- de verwerking, noodzakelijk voor hergebruik, terugwinning of recycling van afvalstoffen.

Artikel 2

1. Onverminderd deze richtlijn kunnen de Lid-Staten specifieke voorschriften vaststellen voor bijzondere categorieën afvalstoffen.

2. Onder de werkingssfeer van deze richtlijn vallen niet:

- a) radioactieve afvalstoffen;
- b) afvalstoffen die ontstaan bij opsporing, winning, behandeling en opslag van delfstoffen, alsmede bij de exploitatie van steengroeven;
- c) kadavers en de volgende landbouwafvalstoffen: faecaliën en andere stoffen die in de landbouw worden gebruikt;
- d) afvalwater, met uitzondering van afvalstoffen in vloeibare toestand;
- e) gasvormige effluënten die in de atmosfeer worden uitgestoten;
- f) afvalstoffen die onderworpen zijn aan specifieke communautaire voorschriften.

Artikel 3

1. De Lid-Staten nemen passende maatregelen ter bevordering van het voorkomen van afvalvorming, de recycling en het verwerken van afvalstoffen, het winnen van grondstoffen en eventueel energie uit afvalstoffen, alsmede van alle andere methoden voor het opnieuw gebruiken van afvalstoffen.

2. Zij stellen de Commissie tijdig in kennis van de ontwerpregelingen betreffende dergelijke maatregelen, inzonderheid van ontwerp-regelingen betreffende:

- a) het gebruik van produkten die een bron van technische moeilijkheden kunnen vormen bij de verwijdering of aanleiding kunnen zijn tot buitensporige verwijderingskosten;
- b) het bevorderen van:
 - de vermindering van de hoeveelheden van bepaalde afvalstoffen,
 - de behandeling van afvalstoffen met het oog op recycling en hergebruik,
 - de terugwinning van grondstoffen en/of het winnen van energie uit afvalstoffen;
- c) het gebruik van bepaalde natuurlijke hulphbronnen, energiebronnen daaronder begrepen, wan-

neer deze kunnen worden vervangen door teruggewonnen materialen.

Artikel 4

De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen opdat de afvalstoffen worden verwijderd zonder gevaar op te leveren voor de gezondheid van de mens en zonder nadelige gevolgen voor het milieu, met name:

- zonder risico voor het water, de lucht of de bodem, alsmede voor fauna en flora,
- zonder geluids- of stankhinder te veroorzaken,
- zonder schade te berokkenen aan natuur en landschap.

Artikel 5

De Lid-Staten zorgen voor het in het leven roepen of aanwijzen van de bevoegde instantie(s) die voor een bepaald gebied belast is (zijn) met de planning en organisatie van, het verlenen van vergunningen voor en het houden van toezicht op de werkzaamheden gericht op verwijdering van afvalstoffen.

Artikel 6

De in artikel 5 bedoelde bevoegde instantie(s) dient (dienen) zo spoedig mogelijk een plan of plannen op te stellen betreffende met name:

- soort en hoeveelheid van te verwijderen afvalstoffen,
- de algemene technische eisen,
- de plaatsen die geschikt zijn voor de verwijdering,
- alle bijzondere regelingen voor bijzondere afvalstoffen.

Dit plan of deze plannen kan/kunnen bij voorbeeld omvatten:

- de natuurlijke of rechtspersonen die gemachtigd zijn om afvalstoffen te verwijderen,
- de raming van de kosten der werkzaamheden die in verband met de verwijdering moeten worden verricht,
- passende maatregelen om de rationalisatie van de inzameling, het sorteren en de behandeling van afvalstoffen te bevorderen.

Artikel 7

De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen opdat houders van afvalstoffen:

- deze stoffen afleveren aan een particuliere of openbare ophaaldienst, dan wel aan een onderneming die afval verwijdert,
- ofwel zelf zorgen voor de verwijdering hiervan, met inachtneming van de krachtens in artikel 4 vastgestelde maatregelen.

Artikel 8

Ten einde de krachtens artikel 4 vastgestelde maatregelen na te leven, moet elke inrichting of elke onderneming die ten behoeve van derden afvalstoffen behandelt, opslaat of stort, over een vergunning van de in artikel 5 bedoelde bevoegde instantie beschikken; deze vergunning heeft met name betrekking op:

- soort en hoeveelheid van de te behandelen afvalstoffen,
- de algemene technische eisen,
- de te nemen voorzorgsmaatregelen,
- de op verzoek van de bevoegde instanties te verstrekken gegevens betreffende de oorsprong, de bestemming en de behandeling van de afvalstoffen, alsmede soort en hoeveelheid daarvan.

Artikel 9

De in artikel 8 genoemde inrichtingen of ondernemingen worden periodiek gecontroleerd door de in artikel 5 bedoelde bevoegde instantie, met name wat het in acht nemen van de vergunningsvoorwaarden betreft.

Artikel 10

De ondernemingen die hun eigen afvalstoffen vervoeren, ophalen, opslaan, storten of behandelen alsmede die welke ten behoeve van derden afvalstoffen ophalen of vervoeren, staan onder toezicht van de in artikel 5 bedoelde bevoegde instantie.

Artikel 11

Overeenkomstig het beginsel dat de vervuiler betaalt dienen de kosten van de verwijdering van de afvalstoffen, na aftrek van de eventuele opbrengst ervan, te worden gedragen door:

- de houder die afvalstoffen aan een ophaaldienst of een onderneming, als bedoeld in artikel 8, afgeeft,
- en/of de vroegere houders of de producent van het afvalstoffen voortbrengende produkt.

Artikel 12

Om de drie jaar stellen de Lid-Staten een verslag op over de toestand inzake de verwijdering van afvalstoffen in hun land; zij doen dit verslag toekomen aan de Commissie. Te dien einde zijn de in de artikelen 8 en 10 bedoelde inrichtingen of ondernemingen gehouden de in artikel 5 bedoelde bevoegde instantie de inlichtingen inzake de verwijdering van afvalstoffen te verstrekken. De Commissie zendt dit verslag toe aan de andere Lid-Staten.

Om de drie jaar brengt de Commissie aan de Raad en aan het Europese Parlement verslag uit over de toepassing van deze richtlijn.

Artikel 13

De Lid-Staten doen de nodige maatregelen in werking treden om binnen 24 maanden vanaf de kennisgeving van de onderhavige richtlijn aan het daarin gestelde te voldoen. Zij stellen de Commissie onverwijld hiervan in kennis.

Artikel 14

De Lid-Staten stellen de Commissie in kennis van de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht die zij invoeren op het door deze richtlijn bestreken gebied.

Artikel 15

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 15 juli 1975.

Voor de Raad

De Voorzitter

M. RUMOR